

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. 02/2006

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 05.12.2007. године

Констатује се да су приступили:

- **заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић,**
- **пуномоћници оштећених, адвокат Драгољуб Тодоровић и Наташа Кандић,**
- **оптужени Митровић Радослав, Репановић Радојко, Јовановић Ненад, Чукарић Слађан, Нишавић Милорад, Петковић Мирослав, Петковић Зоран и Папић Рамиз,**
- **присутни су и браниоци оптужених, адвокат Мирјана Несторовић, Ненад Војиновић, Вељко Ђурђић, Татомир Лековић, Милан Бирман и Палибрк Драган.**

Нису приступили:

- **адвокат Владица Васиљковић.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ће њега мењати?

Адв. ДРАГАН ПАЛИБРК: Ја ћу мењати колегу Васиљковића, њему је отац болестан, па није могао данас због тога да дође, ако се слажете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сагласни?

У наставку главног претреса, уместо адвоката Владице Васиљковића, оптуженог Чукарић Слађана браниће, уз његову сагласност, адвокат Палибрк Драган.

- **Фолић Горан није присутан.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сагласни са тиме?

У наставку главног претреса, уместо одсутног адвоката Фолић Горана, оптуженог Петковић Мирослава, уз његову сагласност, браниће адвокат Милан Бирман,

- присутан је и сведок Мухарем Шаља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете, молим вас позвати. Изволите.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес ОДРЖИ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петковић Зоран? Изволите.

ОПТ. ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Дobar дан, поштована председавајућа, хтео сам да изнесем приговор на јучерашње сведочење поменуто госпође Шурете Бериша. Сво њено сведочење уперено против мене је лажно, не знам зашто и како. Одговорно тврдим да припадник полиције нисам никада био, нити сам био припадник резервног састава полиције, нити специјалних јединица, никада. Значи, уперено је на мене са неком њиховом намером коју они једино знају. Значи да, како она тако и претходни исто, нисам сагласан са њиховим сведочењем, да је све то лажно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Значи нисам могао да кажем, јер се журило око процеса, да се што пре доврши око поменуто госпође. Хвала најлепше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у наставку доказног поступка саслуша сведок МУХАРЕМ ШАЉА.

**Констатује се да су присутни и тумачи за албански језик
Ферид Телићи и Еда Радоман-Перковић.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, господине Шаља. Ви сте позвани у својству сведока и имате право да користите Ваш матерњи језик. Који је Ваш матерњи језик?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Албански.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ћете користити матерњи језик?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Користићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Узмите слушалицу. Претходно ћу узети Ваше личне податке. Ваше пуно име и презиме?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Мухарем Шаља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име оца?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Сулејман.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Занимање?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Сада без посла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Без посла, говори на српском.

ТУМАЧ ЗА АЛБАНСКИ ЈЕЗИК: Извините, он нема превод, он мене не чује уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше занимање?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Без посла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ја исто преводиоца не чујем. Ваше боравиште?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Рештан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Место рођења?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Рештан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Година рођења?

ТУМАЧ ЗА АЛБАНСКИ ЈЕЗИК: Судија, микрофон, молим Вас. Микрофон судија није укључен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ово снимљено, ја молим режију само да ми саопшти, зато што сам без микрофона постављала питања. Није? Добро, идемо испочетка. Реците ми, Ваше пуно име и презиме?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Мухарем Шаља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име оца?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Сулејман.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Занимање? Хоћете, молим Вас да помогнете, не може да пронађе, не чује превод, дајте молим Вас, помозите.

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Незапослен, да ли се сада чујем, у реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше боравиште је?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Рештане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Место рођења?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Рештане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Година рођења?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: 25.09.1950.године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Шаља, Ви сте позвани у својству сведока. Дужни сте да говорите истину. Нисте дужни да одговарате на питања, уколико би тиме себе или неког Вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети и кривичном гоњењу. Дакле, на ова питања нисте дужни да одговарате. Ја бих Вас молила да положите заклетву.

Господине Шаља, понављајте за мном заклетву.

Заклињем се.

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: На српском или на албанском, како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На Вашем матерњем језику, како Ви желите.

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему што пред судом будем питан.

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Да о свему што ћу пред судом бити питан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: И да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

Сведок упозорен, опоменут, заклет, па изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Шаља, нас интересује догађај од 26.марта, који се десио у Сувој Реци. Да ли Вам је нешто познато у вези тог догађаја?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Не знам ништа, чуо сам, рекла-казала, али ништа не знам, нисам имао везе с тим. Ја сам био болестан, био сам тешко рањен, тако да нисам имао других контаката, осим што сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од објављивања бомбардовања, дакле од 24.марта 1999.године, где се Ви налазите?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Ја сам био у Сувој Реци смештен у породици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У чијој породици?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: У породици Шаип Ариф Гаши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, већ од 24. марта?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Не, тамо сам отишао 20.марта код Шаипа, раније смо били у село Рештане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите и гласније мало, молим Вас. Значи 20.марта 1999.године, где сте?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Био сам у Сувој Реци са породицом код Шаип Ариф Гаши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Породица Шаипа, где је становала, која је кућа, на ком делу Суве Реке?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: У његовој кући, поред школе, техничке школе «Скендер Љуараси».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је то пут, који је то пут?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: То је пут Рештански.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са ким сте били све?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Са целом фамилијом, супруга, деца и снаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, какво је стање тада, у то време било у Сувој Реци, да ли је било униформисаних лица, да ли је било полиције, да ли је било војске, да ли сте имали прилике да видите?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: За дан 24., у вечерњим сатима, било је полицајаца, дошли су код школе «Љуараси», са два возила «Тојота» и «Нива», неколико полицајаца, дакле, неколико полицајаца је дошло код школе. Посматрали су место и ту су неке оставили. «Тојота» и «Нива» се вратила, а они који су ту остали, средили су место за прихватање осталих полицајаца, тако да се чула бука, како су истоварили столица или шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У којим униформама су били?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Нормалне униформе које су имали, зна се која је та боја, првобитно, тог дана, а наредног дана имали су и неке комбинезоне преко униформе коју су имали, али не сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве боје?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Било је СМБ, маскирне, тако нешто, комбинезони, а боја је била зелена, њихове униформе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А оружје да ли сте видели какво су имали?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Калашњикове или како да их називам, револвере су имали, имали су и бомбе, окачене о појасу у том тренутку где су били на главном путу, 25., била су и блиндирана возила и зна се које је оружје било монтирано на њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте још говорити о 25.марту, него 24.марта, кажете у вечерњим сатима су били.

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: У вечерњим сатима није било ничега другог, нисмо више ништа видели, само то оружје, обично оружје, револвере и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је полиција остала те ноћи у школи?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Да, да, те ноћи ту су били, ту су остали, јер су дошли, довели су и друге они који су припремали места, чекали су и друге да прихвате то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чиме су их довели?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Било је вече, не могу да гарантујем сто посто, али био је један транспорт, не могу да кажем о чему се ради, да ли је био аутобус или камион, не знам, али чула се бука, јер иза школе смо ми били смештени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А нисте могли да видите баш како је изгледало?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. Само по звуку сте закључили да је?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Да, само по звуку, значи, било је велико возило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви мислите да су они ту и ноћили, да су били целе ноћи ту?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Да, да, то је сто посто да су ту боравили, били су ту смештени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оријентационо не можете да кажете, колико је било полицајаца?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Изјутра када су се поделили, не могу да кажем број, делили су се у две групе, нисам их познавао, али преко четрдесет сутрадан смо их видели, значи преко четрдесет њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је било са ова два возила што сте спомињали, «Нива» и «Тојота»?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Они када су се вратили, узели су, они су дошли да припремају места и отишли и након тога дошли су са оним другим полицајцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам тог 25. марта, шта се догодило, када сте видели те групе, две групе полицајаца? Одакле они долазе?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Када су изашли, изашли су из школе и једна група је ишла према нашим кућама, прво у Хајрушевој кући, Хајруш Гаши, затим Шаипа Гаши, а друга група, друга група је ишла поред гробља, од хода и наниже поред пута у правцу Рештана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су они ишли?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Оружје су носили у руке, били су припремљени, ишли су полако, без буке. Када су се приближили кући, ми смо били у Шаиповој кући, куцали су, лагано су куцали и ми смо

изашли. Изашла је прво Шаипова жена, она их је прва и приметила, рекла је нама и изашао сам ја први. Након мене и домаћин куће, Шаип. Рекли су нам да деца излазе вани сви, изашла су и деца вани. Питали су нас, ко је газда куће, будући да су ме познавали да нисам из те куће, нисам газда, питали су. Шаип је рекао, ја сам. Узели су Шаипа и ушли унутра, у кући, тукли су га, тукли су га док није пао у несвест. Узели су неколико марака унутра и извели су га вани. У међувремену, Шаипова снаја је видела како унутра туку Шаипа и виче. Каже, «мајко, туку оца». Једна мала девојчица је почела да плаче у правцу куће, поред бунара, почела је да плаче, примакао јој се један полицајац и каже, «ћутите, немојте галамити, јер све ћемо вас бацати у бунар». Место где сам ја био, где су ме одредили, оставио сам то и пришао сам оној малој девојчици, да је смирим. Она се у међувремену смирила, поново сам се вратио на то место, дошао је и Шаип, довели су га, дошли су код мене и питали ме, колико новца имаш. Ја сам рекао, имам нешто. Извадио сам и дао сам све, узели су то и гледао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте дали?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Нисам бројао, како сам имао новчаник, преко четири хиљаде марака, имао сам преко четири хиљаде марака и они су узели и гледали и рекли су, ти си мало имао. Ја сам рекао, толико ми се затекло. Након тога ја сам им рекао, извините, можете ми барем документа дати. Не, рекли су ми, неће ти више бити потребни и почели су да ме туку, хтео је да ме туку, али ипак ме није ударао. Онда њихов вођа рекао му је, «не, не, немој га ударати» и руком је махао. Извињавам се на изразу цитирам шта ми је рекао, «марш у пичку материну», то ми је рекао, «идите код других», припремили су место где. Била је једна даска, испред је радионица, сада је то «Еуромаршт», отишли смо тамо, седели смо ја и Шаип. Након њега дошао је Шефкет, његов синовац, ту смо седели. Они су ишли наниже, надоле. Отишли су у кући Фазли Мамај.

Узели су Фазлију са његовим сином и још три мештана села Рештане, мојих мештана, који су били код Фазлије смештени. Узели су их, шта су им урадили, тукли и то, они најбоље знају, ја то нисам видео, када су их тукли и малтретирали, али једно је да Ћазим је дошао само у чарапе, нису му дали да обује ни ципеле, ни то му нису дали да ципеле узме и обује. Они су дошли код нас, седели. Сви смо били духанџије, али нисмо имали дуван код себе. Ћазиму је остало пакло цигарета и дао нам је по цигарету и запалили смо. Моја цигарета се угасила, они су пушили дуван, чекајући да доведу и друге људе. На срећу, други су одлазили и поново се вратили они ту и сада цитирам њих, цитирам дакле, «ајде Шиптари устаните», устали смо, устали смо и предводили

су нас куда да идемо, они са стране, ми између њих и увели су нас у једну радионицу, у једну радионицу, данас пише «Труеза», раде нешто дрветом. Први је био Идриз, други Ћазим, трећи сам био ја, затим је био Фазлијин син Енвер, ако не грешим, јер је прошло дуго времена, Фазли, Шефкет, Шаип и Хасан. По том редоследу смо ушли. Да, када смо ушли, када смо ушли, при уласку Идриз је био први и Ћазим.

С друге стране, била су још једна врата из радионице, која су излазила у двориште, Авдијино двориште тог лица, када су ушли и видели друга врата, трчали су и хтели су да излазе у двориште. Међутим, с друге стране, били су позиционирани полицајци и пуцали су на њих аутоматским пушкама. У то време, ја сам био на вратима, према главном путу на вратима и када су пуцали из оружја, погодили су ме у раме и тело и пао сам. Остали су сви преко мене падали, сви су падали преко мене. Фазли је био мање рањен, приметили су Фазлију да је рањен и један, не знам, срећа да ли је имао само још једног метка или је имао више, али само је једном пуцао на Фазлију и тај метак Фазлијин је дошао до мене. И мало су се одмакли, повукли. Након тога један од руководиоца рекао им је, рекао је вероватно другом, улази унутра, види да можда неко није жив. Идриз је био рањен, држао је ногу, јер је само у ногу био погођен, држао је ногу.

Један од њих је улазио и окренуо га на леђа, а и ја када сам слушао да му је рекао, улази унутра, ја сам окренуо главу према зиду у прашини, да не би приметио да сам жив. На Идриза су пуцали оружјем, не знам које оружје је било, вероватно био је неки револвер са плин муницијом, они најбоље знају и још једном су тим истим оружјем гађали и према вратима и наставили су наниже. При одласку наниже, узели су још двоје браће, али било је касно, након што су нас егзекутирали. Један од њих је рекао, тамо је завршено. Када је рекао да је тамо завршено, чуо се рафал из аутоматске пушке, тако да ја нисам знао шта се десило. Зна се за шта се користи пуцњава, они су наставили наниже и једва сам изашао. Било је људи преко мене, а и рука ми је била неспособна и једва сам је извлачио, али на срећу, ипак сам некако успео да се извлачим, устао сам, стао на ноге и гледао сам шта има. Сви су били убијени.

Изашао сам код врата, једва, веома тешко и гледао сам куда да идем. Несигурност са свих страна. И чујем јецај, једна споредна врата на ове оградне зидове како их ми имамо, али човека не видим. Улазим у место где су нас стрељали, излазим и било је доста прилично дуже време и напоскон Шефкет је изашао из Шаипа, испод Шаипа и Хасана. Ја нисам знао док се није извлачио испод њих, изашао је и с друге стране ишао је четвороношке, није стао на ноге и изашао је са оних суседних, споредних врата, да би излазио у двориште. Чекам и у том тренутку

јавља се домаћин куће, нешто навише и од њега сам тражио помоћ, тражио сам од њега помоћ, али није ми пружио, није ми дао помоћ. Каже ми, одлази, удаљи се одавде и нек ти је Бог у помоћи. Да, рекао сам му, одлазићу али када буде дошао тренутак да се удаљавам. Након тога, отуда где смо били егзекуцирани, врата која су водила на главном асфалтном путу Сува Река–Рештане, полиција је била смештена и у школи и у подруму горе снајперисти у старој пошти, тако да је било немогуће да се туда пролази, јер са свих три страна на тој раскрсници се видео њихов положај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У којој школи?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: «Скендер Љуараси» се школа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Средњетехничка?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Да, средњетехничка. Онда сам био приморан да кроз дворишта, из једног у друго двориште да би успео да прелазим преко пута, кроз неки узани пут и када сам стигао до тог узаног пута, прелазећи асфалт и прекопута био је убијен Ружди и његов брат, не сећам се имена, али чини ми се да се зове Африм и након тога отишао сам у старој кући Шаиповој, који је био продао неком извесном Зимеру, ако ми се трака није брисала, извесном Зимеру и та кућа је у том моменту горела.

Отишао сам тамо, мислећи да прелазим и да идем код деце, али то је било нешто немогуће, јер су они посматрали, осматрали тај њихов регион, тако да сам седео поред бунара, ту сам седео, ослонио сам леђа уза бунар и ту сам се задржао једно време, отприлике пола сата или нешто више, али да кажем пола сата. Дошла је једна мала девојчица да узме нека одела дечија, била су на жици и гледам и позвао сам ту девојчицу. Примакла се она, приближила се и рекао сам јој, мало воде да ми донесеш, мало воде да ми донесеш. Она ме је упитала, шта је, чико, јеси ли рањен, да, рекох и отишла је код куће, код комшије, не у њеној кући, јер њена кућа је горела. Отишла је код комшије, узела је чашу воде, донела ми је, а рекла ми је, немој пити много воде, јер ће ти штетити. Рекао сам, зна чича то, али попио сам мало. Након тога, тражио сам и мало хлеба, организам ми је у том моменту тражио. Отишла је негде другде, узела хлеб у оним кућама које нису гореле.

Ту су биле породице, узела је хлеба и сира, донела је. Узео сам колико може чавка да, толико сам ставио у уста и рекао сам, не, остави. Након тога она је причала својој мајци и дошла је и њена мајка, након те девојчице иза те и кажем јој, немој да се приближаваш, јер видећете они су тамо. Не, каже, рекла је неће се приближити. Питала ме је, како ти је. Рекох, хвала, добро је, видиш како сам, али добро. Узели су дечија одећа која су била на жици да се суше, отишли су код куће Незира Гаши и

рекла је једном мом мештанину села, Ахмет Битићи, рекла је, овако, овако, ту је један рањени код бунара у наше двориште. Онда је Ахмет, он је имао свој бол, свој бол је имао, јер су два сина од његовог брата, дакле два синовца, они су били са мном и били су стрељани, сада да види који је. Чујем како иде и видим да се ради о мушкарцу по ходу. Вероватно су ме приметили и долазе код мене.

Окренем главу, кад видим Ахмета. Ахмет, ујаче, шта је, зашто си дошао? Рекли смо му, дајо, ујаче, јер је мој деда био њихов унук и остало је тако да га називамо ујком и каже, како да не долазим када су ми два унука отели, где су. Причао сам му, рекао ми је, кажи ми, рекао сам му, добро, рећи ћу ти, видиш како сам ја, а они су убијени. Идриз је без одећа, изгорела су, само су му ципеле остале у ногама, Хасан је имао само одела изгорелог, делимично дакле, видиш и мени, како сам могао ја умрети, али да знате. И запалили смо по цигарету, попушили и рекао сам му, ти устај и одлази. Устао је и отишао. Видео је моју супругу како стоји код Шаипове куће, махао је руком мојој супрузи и испричао јој је, рекао је да ти је муж рањен и да је код бунара. Она као супруга за супругу, изашла је и није марила на то што је пратили, и је виде, дошла је са друге стране и рекао сам јој, зашто си дошла, како каже, како да не дођем, нема потребе да ми дођеш, ја ћу доћи тамо, како да не долазим, рекла је. Рекао сам, тако, да не долазиш, и иди, одлази.

Вратила се она поново, али није могла тамо да седне, ја сам био седео на земљу. Отишла је, узела је један сунђер, донела је да бих ја седео на тај сунђер. Долазећи махао сам руком и рекао сам јој, видиш како те гледају отуда. Узела је, бацала је сунђер са друге стране, отишла је у двориште, узела тај сунђер. У међувремену, било је неких педесетак метара при одласку, при одласку одтуда, ја сам пао у несвест, али на срећу она то није приметила, узела је сунђер и вратила се, ја сам се освестио поново. Пошли смо код једног ћошка, испружила је тај сунђер, али било ми је хладно, велико крварење и било ми је хладно. Отишла је, узела је један најлон из тих стакленика, односно покрила ме тим најлоном, задржала се неких десет, петнаест минута и рекао сам јој, одлази. Она је отишла, ја сам остао ту до првог мрака. Међутим, био је месец и зрачио је као да је дан, био је онај први мрак и то је нешто било безбедније и прешао сам и отишао код деце у Шаиповој кући где ми је и супруга била. Онда снаја, затим моја свастика, супруга, извукли су, скинули су ми одела која су била од крви залепљена за тело, посекли су их маказама, скунули су ми их са тела, мање-више су ми ране очистиле и деца остала која су била, отишла су те ноћи код Незир Гаши, само сам ја са мојом женом остао у Шаиповој кући, мислећи да ће нас приметити и ми, иако настрадамо, нека настрадамо, нека деца буду спашена.

Сутрадан, након што су ми пружили извесну малу помоћ, било ми је нешто боље и деца изјутра су дошла из Незирове куће, то је 26., те ноћи смо били, дакле, тамо и дошла су деца, седели смо ту са децом и те вечери, дакле, 26., били смо ту, 27., смо напустили Шаипову кућу и Незирову кућу, на захтев Незира, на Незиров захтев. Рекли су нам, одлазите, да нас не налазе ту, јер ће настрадати и породица и деца, али где сада да идемо, било је вече. Брат, стриц са породицом они су били негде другде, негде другде су били и ми мислећи да су они још увек ту, отишли смо тамо, али тамо их није било и они су одлазили отуда. Поново смо се вратили код Незира, не код Шаипа, тражио сам да децу ту код њих остављам, а сам ја ћу се повлачити, повлачићу се, узећу снају и ћерку, а моја супруга нека остане са сином и ћерком ту, али нису пристали, рекли су не, вратите се. Поново смо се отуда вратили на путу, наниже, конвој полицијски се вратио из правца Рештана за Суву Реку, дакле, долазио је у том правцу.

Приметили смо их и ушли смо у неку улицу, неки ћорсокак по двориште, изашли смо неких двеста метара наниже, отприлике надоле и изашао сам ја, увек сам ишао неких десет-петнаест метара испред деце, изашао сам на путу на улици и посматрао сам да ли је слободно и ишли смо код врата, односно код куће Саит Гаши, али улазна врата дворишта су била закључана, затворена и закључана. Изашли смо са супротне стране где је било без зида, без зидне ограде и ушли смо у његовој кући и ту смо се сместили. Деца су заспала и супруга, а ја не, будући да сам имао и болове, био сам будан. Дошли су код великих врата и лупали су, ударали су на врата, чиме они знају, чиме су ударали, они то знају и рафале. Значи, пуцали су, гађали су, један рафал ту, али деца то нису чула. Након извесног времена пробудио сам супругу, рекох, устај. Она се уплашила, каже, шта је, кажем јој, не треба да се плашиш, сви ћемо када-тада умрети, кажем, тако и тако морамо и одавде одлазити.

Остали смо још један сат ту, пробудили смо и децу и наставили смо пут за Рештане. До Рештане смо стигли, стигли смо до Рештана, већ је био дан, свануло је и нисмо даље имали где. Тог дана смо се сместили у једној изгорелој кући, која је изгорела 1998.године, али је била пречишћена, очишћена и ту смо остали целог дана. Онда куда да идемо? Хране нисмо имали са собом. Опет смо одлучили да се вратимо у Сувој Реци, у Саитовој кући. Изашли смо из те куће, можда неких педесет, шездесет метара, био је један млин, односно једна воденица раније ту, и из Широке, тог дана било је око четири, пет сати, долазе војни тенкови, када смо видели да они силазе, ми смо се задржали код те старе воденице и чекали смо да они пролазе. Ишли су у правцу Суве Реке, то је било код насеље Бајрактари. Ми смо чекали ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О ком датуму сад говорите?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: То је 28., ако не грешим, недеља, био је Бајрам, бајрамски дан, 28., недеља и они су чекали тамо, а ми овамо. Они су почели да крену према Сувој Реци. Ми с ове стране реке, они са оне и ишли су за Суву Реку. На асфалту се вратио конвој, отишо је за Суву Реку. Они су тог дана запалили и у Рештане, али је тог дана био отворен један фронт и у Семетиште и они су били при повратку. Ми смо отишли у Сувој Реци поново у Саитовој кући. Ушли смо ту, деца су месили хлеб, ту смо ту ноћ остали. Сутрадан нисам им дао да излазе уопште изван куће, него унутра. Навече рекао сам им да печу два хлеба, да носимо са собом и да ћемо одлазити и тражити негде спаса и како бих ја стигао до лекара. И то су урадили.

Навече око десет сати, отприлике, изашли смо отуда иза неких кућа, прешли смо асфалт и усмерили се према, кажемо, Рушулаз, то су виногради, и деца су била мала, девојчица је имала шест ипо, син девет, старији син и снаја, наравно били су одрасли. Отишли смо у Шулаз, ту смо имали један наш виноград, приватни. Ту смо седели, одморили се мало, одморили смо се мало. При одмору чујемо један глас, једно јецање, е, и видимо да је нешто, али шта је, не знамо. Деца су почела да се уплаше. Ја сам рекао, немојте се плашити, ако је рањен, то је неко наш и ако је, шта је, ту смо. Онда су се појавиле две сенке, двоје људи, еј, еј, ко си, ко си ти, ја сам тај и тај, а ти, ја сам тај и тај, не познајем те, ја сам брат овога, он је имао посла, узео је материјала. Онда смо се, дакле, упознали, примакао се и седео. Он је узео мајку из Суве Реке, била је парализирана, једва је ишла. Дошли су и они, питали су нас, имате ли воде, дали смо им воду и сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то 29.март?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Да, 29., навече.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу Вас овде сад зауставити?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Да, изволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овако, нека питања. Зашто сте Ви дошли тог 20.марта у Суву Реку, пошто кажете да сте живели у селу Рештане, да ли је тако, због чега долазите у Суву Реку и зашто сте се сместили код Шаипа?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: То сам хтео још на почетку да наводим, али Ви сте ме прекинули. До 20.марта били су из ОЕБС-а ту у село, тако да нисмо били ни шездесет, седамдесет метара удаљени и били смо сигурнији. 20., дакле, преподне, они су одлазили из села, они су одлазили из села и негде око један или два сати, нисам сигуран јер не носим сат са собом, дошли су возилима, конвој, затекли су ме на улици, на путу, али на срећу, ушли су код једног комшије, познаника, ушао сам

у WC његов поред пута, док су они учинили своје, пуцали су према шуми, између Рештана и Студенчана, ту је једна бензинска пумпа. До ту су стигли и ови из војске су пуцали и ови су пуцали, била је кампањола или не знам ту технику, наоружања, аутоблинда или шта је и гађали су једно време из шуме тамо. Били су и ови војници, али били су далеко и нису могли да их достигну до тамо, али то је било само да заплаше народ. Пошто су они урадили, учинили своје, један од њих је рекао, цитирам «добили смо битку, враћамо се».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, кад видите ове две групе полицајаца, описали сте униформе, да ли ова друга група полицајаца је имала исте униформе када их видите како наилазе или су се разликовали?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Видите, њихове униформе нису се виделе. Оне су били по кампањолама, ми нисмо смели да станемо и да видимо како су обучени, сада 20., говорим. Не могу да кажем, али биле су кампањоле обојене ранијом полицијском бојом и СМБ кампањоле војне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам за 25.март, сада се сконцентришите на 25.март, значи две групе полицајаца. На почетку сте говорили какве су униформе имали, а сада када сте видели ту другу групу полиције, не можете да одредите колико је полицајаца било, у каквим униформама, да ли су идентичне униформе, да ли се по нечему разликују?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: И прва и друга одела су им била иста, само ова друга група поред пута која је била, имала је као комбинезоне преко те њихове уобичајене полицијске униформе, имали су ове комбинезоне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су на глави имали?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: На глави неко је имао, неку црвену или црну траку и о раме су имали, али нисмо обраћали пажњу на то, али имали су и на глави црне траке, на раменима црвену, али нисмо обратили пажњу. Не знам више, то што сам видео кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците тада, када су дошли полицајци до Шаипове куће, колико је њих било, отварају се врата и колико видите полицајаца и шта они траже, зашто су дошли?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: То постоји једна изрека – кажи ми да ти кажем. Дакле, постоји та изрека, кажи ми да ти кажем. Зна се да нису за добро дошли, они су бирали, одабирали људе, убијали, палили, из ког разлога, они то најбоље знају у Сувој Реци, нити је било војске, војска је била отуда далеко, војска је била далеко, него то је једноставно да се каже, ја колико могу да кажем, али вероватно ће и други то рећи, само су дошли да би пљачкали и ништа друго и та убиства, убили су те људе од којих су узели паре, ти људи су убијени. Ја ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су некога тражили?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Питали су за Мисин Гаши, за Мисин Гаши су питали, али ја сам био нешто даље и каже ми супруга, након тога када сам се вратио, питали су, каже, где је Мисин Гаши, мада то није била његова кућа Мисин Гаши, него то је био као да, ето, само повод да наводно траже некога и ништа друго. Она ми је рекла да су тражили Мисин Гаши, али код Азиза Аљшанија, рецимо, кога су тражили тамо. Он није имао децу. Једно дете је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате зашто су га тражили?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Не знам, само знам у ранијој војсци је био као официр резервиста, ничега другог није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У којој војсци?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: У ранијој Југословенској војсци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се Ви налазите у том моменту, да ли сте у кући или сте изашли из куће када су тражили Мисин Гашија?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Не, вани, ја сам био издвојен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изашли сте?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Ми смо већ били изашли, ја сам био издвојен од породице, Шаип је био у кући када су га тукли и изашли отуда, питали су за Мисина, међутим, у том тренутку није био Шаип у стању да каже да није мој, није му његова кућа овде, јер је био уздрман од удара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је у дворишту било полицајаца?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Било је, били су расподељени, није да је дошла група од двоје, троје или десет, они су били распрострањени, било је на сваком углу полицајаца, на сваком углу је било полицајаца, на сваком месту, али унутра ушла су двојица, тукла су Шаипа. Код мене су дошла та двојица који су били као вође и још неколико осталих, број не могу да кажем, али било је више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су они то били распоређени, да ли по целом дворишту или су били и на путу, мало то опишите, шта раде ти који су распоређени, како Ви кажете, шта они раде, стоје, гледају или нешто говоре између себе?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Они су само осматрали, гледали да их неко можда не нападне. То су фразе које није потребно ни користити, то су биле фразе. Они су ишли на ћошку, наслања се, држи се, аутоматску пушку у припремном стању, у приправном, али ту није било никога у кућним ћошкима, на сваком ћошку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На ком ћошку?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Код сваког зида где је могло наводно да се од некога штите, они су се ослонили на то и били су под оружјем и спремни да пуцају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте било кога од полицајаца препознали?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Нешто сам познавао, неке сам познавао, неке да. То је као њихов вођа, по имену се не сећам најбоље, али 1998., у Рештане, у постблоку био ме је зауставио не тај, него ови други и позвали су га да дође возилима и да ме приведе у Полицијску станицу у Сувој Реци, али како се каже, у несрећи има среће, има среће у несрећи и чекајући, након што су га позвали, овог из Суве Реке да долази да ме поведе, силази један познати полицајац, да кажем, њихове њиве, њихове њиве су до наше, извесни Драган и обраћа се њима и каже, шта је, овако, овако, пита ме, ја кажем, не знам из ког разлога су ме задржали. У том моменту «Тојота» већ наилази и каже, цитирам Драгана «пустите човека немој да га зајебавате».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад Вас не разумем, да ли сте њега видели ту, то сте рекли за 1998.годину?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: И сада ћу и то да кажем ко је, ко је тај. На то је дошао овај господин са «Тојотом», након што му је то Драган рекао, дошао је са «Тојотом» и био сам некако слободнији и рекао му је, овај Драган му је рекао, њега познајем, онда сам се упознао са господином и рекао ми је, цитирам, «ја сам начелник полиције за Територијалну одбрану», мада ја, колико сам познавао у то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули, шта је реко, из Територијалне одбране, шта сте рекли? То сам и ја разумела.

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Из територијалне одбране, да, а није постојала, колико мени, колико је мени познато, није било Територијалне одбране поред полиције. Он се тако презентирао. У вези са 25., дакле 25., то лице је било са једним другим, имена не знам, али, али то сам, ако не грешим и у декларацији, изјави навео, покојни Ђазим Гаши ми је рекао да је брат Милета, био је директор, имао сам два пута контакта у случају болести, али њега нисам познавао и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле то 25-ог, кад говорите? То је тај брат од? Брат од Милета?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Да, о 25. Брат Милетин, Милета. Нисам сигуран и тада сам рекао и сада кажем, јер га лично нисам познавао, али по речима покојног Ђазим Гаши, он је имао више контакта, колико је истина, ја не могу да кажем ни једно ни друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте још некога можда препознали у тој групи?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: У тој групи били су ови из.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи говорим о 25-ом?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Да, да, у тој групи били су они из постблока у Рештане, сви су били, та група, ова друга група било је из Рештана, који су били, али било је и додатних других, дакле који су се придружили тим другима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко Вас препознао од полицајаца?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Да, познавао ме је, он ме познавао али срећа је његова можда и моја, не знам шта да кажем, када смо отишли тамо, када нам је овај господин рекао да идемо тамо, при одласку он ме је видео и познавао ме је. Након тога је сагнуо главу и окренуо с друге стране, а један други господин који је јео хлеба из руку моје супруге, хранили смо га, рекао је овом који је био као командант, цитирам и то «Друже командире, да узимам једнога да им покажем како се то ради».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да хоће да преузме једног да се види како се то ради?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро сам Вас разумела? Добро. Хоћете још једном само да поновите.

ТУМАЧ ЗА АЛБАНСКИ ЈЕЗИК: Он је то на српском рекао, не знам да ли је потребно да се преводи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете још једном само поновити молим Вас, тај шта Вам је рекао, како се обратио?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: На српском језику, не мени, него је рекао командиру, «друже командире да узимам једнога да им покажем како се то ради».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Ви знате да је то командант, по чему закључујете?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: И раније у постблоку Рештане 1998., тај исти 1998., разговарао је са онима. Ја сам прошао поред њих, али нисам им се јавио, да им не сметам, јер нисам имао лоше односе, али да им не сметам. Када сам се удаљавао неких тридесет до педесет метара највише, вратио се према мени и рекао ми је, «стари, како је», цитирам га и рекао сам му, добро хвала, Ви. Рекао је – и ја сам добро. И који је тај, шта да кажем, али мање-више, он није био редован. Од самог почетка је био негде другде запослен, а затим је обукао униформу и то је, ако ме меморија није издала. Име му је Златко, не знам да ли је код Вас, да ли имате контакта, он је Вељин, раније је живео у стану у Широку раније, у задње време не знам, не знам у задње време где. Са њим сам раније имао контакта, радио сам у хотелу као конобар. Имао сам контакта са њим, нисам имао лоших односа, не само са њим, него са никим нисам имао у мом животу лоше односе и 1981.године сам

напустио Суву Реку, тако да више нисам имао контакта са њим. Он је мени био заборавио име, а мени је мање-више меморија била здравија, више сам памтио, тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад док сте говорили, рекли сте да су и жене и деца требали да изађу, да су им наредили да и они изађу из куће. Да ли се они враћају у кућу, жене и деца?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Одакле, одакле је та наредба?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте изашли из Шаипове куће, рекли сте да сте Ви изашли из куће?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је са женама и децом?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Да. Жена и деца, ја сам рекао да смо отишли до тог места где је раније био брат, стриц са породицом. Њих нисмо нашли, поново смо се са породицом вратили код Шаипове куће, дакле поново са породицом сам се вратио код њихове куће, али рекох и раније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не разумемо се, не, не питам Вас то, него када Вас је полиција избацила, када сте изашли из куће, пре него што сте дошли до оне даске где сте говорили да Вам је речено да седнете?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су жене, где су деца?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Деца су остала у кући код Шаипа, сада ћу и то испричати. Она су чекала и након одласка, али Шаипова жена је питала једног полицајца, каже, шта да радимо ми, можемо ли ући унутра. Рекао је, да, можете ући унутра и они су се вратили у њиховој кући до 28., 28., су и њих истерали и ту се сместила полиција, колико времена и колико, они то најбоље знају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је удаљено то место где сте Ви сви сели на ту даску што сте објашњавали, од куће Шаипове?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Где смо чекали и остале, где су нам рекли да седнемо, отприлике, отприлике је стопедесет метара, вероватно нема толико, нема стопедесет метара у правцу Техничке школе, око осамдесет метара је та раздаљина у оном углу где смо ми били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада, како Ви идете, ко Вас предводи до тог места?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Да, они су дошли били су обични војници, односно обични полицајци, извињавам се није било војника, него полицајаца, обичних полицајаца, нису били команданти, они су само добили наређења од других, и они су поступили по наређењу, тако да познатих није било, али након егзекуције, након стрељања, ако ме меморија није издала и ако сам добро слушао, ту је био, чуо се глас

Анђелко, Анђелка, глас Анђелка, са њим смо имали контакта раније, радио је у «Балкану», брат је радио у «Балкан», стриц и отац су ми радили у «Балкан», али и отац му је био полицајац, тако да смо и раније имали контакта и у задње време и он је био обучен и рекао је, видите да није још неко остао жив, чини ми се да се чуо и његов глас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете ми рећи. Тада када сте ишли према том месту где сте сви сели, да ли се види школа, средњетехничка, да ли видите средњетехничку школу, да ли је било ту полицајаца, шта видите ту?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Видите, полицајци су били горе на другом спрату на прозору и посматрали су, ту је као, рекао бих, овде је Шаипова кућа, рецимо, у једном углу овде школа овде, са ове стране смо били ми, где је, то је један угао веома близу, то је било чисто. Сада није тако, раније је то тако било отворено и све је то, како се каже, као на огледало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како мислите само стоји и посматра? Јел их Ви видите, колико је њих који стоје тако, како посматрају, шта раде?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Видите, њих је било двоје, троје, како су се кретали, нису се задржали на једно место. Они су ишли од једног до другог прозора и посматрали су, кретали се и посматрали су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада Вас питам за догађај у радионици. Рекли сте да је ишао први Идриз и Ћазим и да су кренули да беже, да ли је тако?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Да, Ћазим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када су отворили ватру, како Ви кажете, да су отворили ватру са спољне стране, да ли су врата била отворена или затворена?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Са друге стране, врата су била отворена, где су хтели ови да излазе и да побегну, врата су била отворена и ту где смо ми ушли, била су отворена, то је било од раније већ припремљено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, она супротна врата? Отворена су била?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико видите ту полицајаца?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Нису се видели колико је било полицајци, није се видело.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су отворили ватру, ако их не видите? Објасните то мало.

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Поштовани, ја где сам био, ова и та врата, постоји разлика, узели смо пример, како да кажем, рецимо, овај угао овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало господине Шаља. Ја ћу Вам показати, па Ви сада кажите, на која врата су.

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо скицу, само мало, молим Вас. Покажите. Ставићемо на документ камеру, молићу режију да нам укључи ове скице са документ камере на мониторима. Хоћете режија, молим вас, да нам укључите са документ камере? Режија, шта се дешава? Хвала. Још мало надоле повуците, погледајте, имамо скицу столарске радионице. Да ли је то тако како је овде скицирано? Погледајте. Не можете да се снађете?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Није иста слика, то је контра, али та врата где је требало да се побегне, али куда смо улазили та врата не видим. Ако је супротна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да нам нацртате која су то врата где Ви улазите и на која врата покушава да се бежи и са којих врата се пуца? Јел Вам овако можда zgodније?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Хтео сам да кажем јасније нешто. На углу радионице, на левој страни су врата где смо ми улазили, где смо ми, дакле, улазили, а где су они настојали да побегну, то је са десне стране. Ја ту не видим, можда грешим, али. Не, не, не видим.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Председнице ми имамо уцртана врата на овој скици. Да ли су та врата, нека се изјасни сведок? Имамо троја врата овде, како је постављена слика. Четворо врата у ствари, пардон.

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Ви можете и петсто врата, али није било тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево у односу на овај леш овде, да ли видите, у односу на леш, која су то врата на која Ви улазите?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Рекох да то може бити улаз са леве стране. Улаз је био са леве стране, али излаз није с десне стране, нема ту, где су они настојали да беже. Тога нема, није ми јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ево овако, ми ћемо направити једну паузу, па ћу Вас замолити да Ви скицирате, значи у време паузе, скицирајте столарску радионицу, означите врата на која улазите, на која излазе, са ког дела се пуца.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ОДРЕЂУЈЕ СЕ пауза у трајању од 25 минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли смо сви ту?

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се НАСТАВИ са саслушањем сведока Мухарем Шаљом.

Настављено у 11,45 часова

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.ПАЛИБРК ДРАГАН: Ја се извињавам, можда ћу глупо звучати, али уз сво уважавање овог што је господин сведок прошао и преживео и веома ми је жао због тога и саосећам са њим, морам да поставим једно питање. Колико сам схватио из овог досадашњег излагања, какве везе сведочење овог сведока има са догађајем који нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте само да завршимо, па онда можете, јер нисмо дошли још до 26. марта. Ја ћу сигурно поставити питања везана за то. Поступамо по оптужници, тужилац је предложио да видимо о чему ће сведок говорити, не знамо, није био саслушан ни у истрази.

АДВ.ПАЛИБРК ДРАГАН: Чисто онако, сврсисходности ради, да видимо на које околности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно. Да ли сте скицирали? Седите. Да ли сте скицирали?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Да, само овде где су врата била, ништа друго. То је обележено исто, само место где су врата била.

ТУМАЧ ЗА АЛБАНСКИ ЈЕЗИК: Замолите, нека се приближи микрофону, слабо га чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви сте детаљно описали шта се догодило све у радионици. Спомињали сте да је Идризова одећа изгорела.

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како то сада изгорела, шта се то десило, да ли је то била запаљена радионица или, шта се то догодило?

Констатује се да није приступио адвокат Ненад Војиновић, мењаће га адвокат Владица Васиљковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сагласни?

Оптужени Репановић Радојко је сагласан да га у наставку главног претреса брани адвокат Владица Васиљковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите господине Шаља.

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Ту сам навео, раније сам нагласио да радионица није изгорела, радионица није изгорела, у радионици су биле само машине за прераду дрвета и ту је било прашине од дрвета али погођена је плинском муницијом, револвером или чиме, они то најбоље знају, тако да су постепено нестала, изгорела његова одећа, чак да ни пепела поред њега није било, само су ципеле остале а да нису изгореле, у таквом је стању био, како га је мајка родила, само је ципеле имао у ноге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад ме интересује за 26.март., колико сам Вас разумела, Ви сте 26.марта у Сувој Реци, јел тако?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Да, био сам затворен у Сувој Реци, зна се у каквом сам стању био, у кући сам био 26., а 27., сам отишао мало даље, наниже, из Шаипове куће одлазио сам 27., навече.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, тог 26.марта, били сте у кући, били сте затворени. Да ли сте чули да се уопште нешто догађа на улицама Суве Реке?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: По улицама Суве Реке ми нисмо могли да видимо, није се ништа кретало, осим полицијских возила и полицајаца. Нешто друго нисмо могли, деца, јер ја нисам излазио вани, тако да ја нисам ништа вани приметио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А откуд знате да се полиција кретала?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Деца, деца, ту је пут и кружили се, види се, ту је кућа и простор је такав да се види све што се креће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На којој удаљености сте, рецимо, од Полицијске станице? Да ли знате где је Полицијска станица, у сасвим супротном крају?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Да, да, знам где је, то је једна раздаљина, рекло би се, ако идемо путем неких шесто метара, отприлике, ако идемо путем, а на ваздушној линији је то ближе, мања раздаљина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од центра?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Од Занатског центра треба да буде неких триста, тристапедесет метара, отприлике, нисмо мерили, али отприлике по мом мишљењу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да се пуцало, да ли сте чули експлозије?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Ја лично нисам чуо, лично нисам чуо, нисам чуо лично, ја не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте Ви први пут изашли 27., у које време?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: 27., навече, након мрака, негде око 8 или иза 8 сати, али отприлике око 8 сати навече.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте нешто приметили, да ли се нешто необично дешавало у граду?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: За у град не знам сада да кажем, али туда, куда смо ми, ја са децом пролазио, на том путу, значи из тог пута, чула се нека бука, нека галама, ту су полупали, разбијали, нешто су радили, али нисмо видели, било је вече.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Шаља, ја ћу Вам показати једну фотографију Суве Реке, па Ви само означите на овој фотографији, где сте се Ви налазили, да ли постоји кућа и да ли можете да се оријентишете, где сте били и покажите где је радионица, значи на овој фотографији. Означите и потпишите се.

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Само једну тачку ту да стављам или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ставите тачку и назначите шта је то где сте ставили тачку.

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: То је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажем да означите зато што чујем да говорите и српски, па због тога Вам кажем, ако можете да означите само почетно слово, рецимо, радионица «Р» ставите и кућа где сте Ви. Ваше иницијале.

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Ту, може ли са МШ да се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је кућа значи где Ви боравите.

ТУМАЧ ЗА АЛБАНСКИ ЈЕЗИК: Замолите га мало гласније, слабо, ја га не чујем уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте означили?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Можете узети ову.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ставите на документ камеру да видимо сви, па бих молила режију да нам укључи документ камеру. Ово десно што сте означили, десно, шта је то?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: То је радионица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је радионица, да ли је тако?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: То је радионица, а овамо имате од деветке, на српском говорим, да ли је тако, од деветке па наниже овде је та кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то, девет?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Па, деветка, мислим где је постојала линија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је деветка, добро, шта је то?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Да, то је кућа где смо ми били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аха, то је кућа, добро.

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ово је радионица, преко пута?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Да, то је прекопута радионица са леве стране, а ово је та кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало спустите доле, да видим како можемо ми да напишемо то, где сте Ви означили радионицу, мало спустите Снежо доле, е тако.

Рецимо, можемо ми да додамо, па да ставимо 10, број 10 је радионица, број 11 кућа где Ви боравите. Е тако ћемо означити, број 10. Радионица ставите 11.

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Да повучем овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Потпишите само ово молим Вас. Кажете да је из тог догађаја преживео Шефкет?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Да, преживео је и он, али након извесног времена је умро и он више није у животу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За 26., значи не знате ништа да нам кажете, ништа нисте чули?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте познавали породицу Бериша из Суве Реке?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Раније сам их познавао и сада их знам. Знам, радио сам у Сувој Реци једно време, основну школу сам завршио у Сувој Реци, контакте смо имали са њима, познавао сам их, познавао сам их.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате Фаика Беришу и Весела Беришу?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Фаик Беришу сам познавао још од детињства, од детињства, значи док је био у Сувој Реци, он је радио коњима као таксиста, превозио је људе за Призрен. У задње време је отишао за Немачку и нисам га видео, а Весели је радио у образовању. Имао сам контакта са њим, тако да их познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, које су њихове куће?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Нове куће су им, ако не грешим, ако не грешим, код станице, а раније су имали код старије, старе амбуланте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, где је боравила Мисија ОЕБС-а у Сувој Реци?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: У њиховој кући, кућа поред Полицијске станице није далеко ту, ту су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како то знате?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Кретали смо се туда, ту поред пута и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте се кретали?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Пре рата, пре почетка рата, док су они били ту, јер су се повлачили отуда 20.марта, ако не грешим, повлачили су се по задњи пут. Ту сам био негде 16., 17., туда сам прошао, а касније не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате шта се догодило са њима?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Касније сам чуо, али то што се чује, то је нешто друго, а не могу рећи ништа, јер нисам својим очима видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу Вам показати људе којима овде ми судимо, и због чега сте Ви овде дошли, тужилац је предложио да Ви будете саслушани, па само ћете погледати овде оптужене, да ли икога знате од њих. Ја бих Вас молила да се окренете и молила бих оптужене да ставите у овом једном реду овде, као и јуче што су стајали, у једном реду. Да ли икога познајете од њих? Кога познајете? Устаните и погледајте.

Ја молим превод, не чујем ништа, хоћете ближе само микрофону да би се превело.

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Трећи је Радојко, командир полиције, Полицијске станице у Сувој Реци која је била, иза Радојка, њега не знам, ово је Ненад, његов заменик који је био, поред Ненада је Зоран, ову тројицу познајем, а остале не. Ову тројицу познајем, за остале не могу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала лепо, можете сести.

Констатује се да је сведок, након што је погледао оптужене, изјавио да познаје командира станице Репановић Радојка, Ненада заменика и Зорана, а остале оптужене не познаје.

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Не познајем их.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Питања?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Господине Шаља, ако сам ја добро схватио, Ви сте малтене цео тај дан провели ту поред бунара, односно нешто касније се склонили, када Вам је супруга донела тај сунђер да на њему лежите или седите.

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Ту сам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Цео дан, до увече?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Не, не, нисам ишао одмах изјутра, ту сам око 11 сати отишао, око 11 сати од места где смо егзекутирани, од 11 до вечери био сам ту.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Од 11 до вечери? На отвореном у дворишту?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Да, поред бунара.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли из правца рештанског пута према Рештанима или из правца Рештана чујете пуцњаву, експлозије, било шта слично?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Да, чула се пуцњава, било је убистава, прво, одакле је долазила та пуцњава, било је много пуцњава, али оно што сам чуо, то је радионица супруге Азиза Ељшани, фризерска радња, ту где је убијен Азиз, затим редом.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То је на том путу?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Да, на том путу, на том путу је то, када су ишли наниже, како је народ бежао, они су пуцали. Дакле, било је доста пуцњава.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Колико то траје, цео тај дан или?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Не, не, не, није трајало целог дана, они су у пролазу, гонили су становништво, кога су затекли код куће, убили су, пљачкали су, узели су, паре су им узели, не целог дана. У том региону није било целог дана.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ако сам добро схватио, Ви сте потом ноћ провели и сутрадан, до сутрадан вече у кући, да ли Незировој или тако некако.

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Шаип.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Шаип, добро. И рекосте нисте чули у току тог дана, нисте чули никакву пуцњаву ни експлозије, увече сте ако сам добро схватио кренули за Рештане са породицом и током ноћи се пребацивали до Рештана, где сте дошли изјутра. Да ли је тако?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Тако је, значи, у суботу, а питање је можда било за петак 26., а ја сам за Рештане код Саита сам отишао 27., у суботу, ујутру у недељу наставио сам пут за Рештане.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Говорили сте, ја сам бар овако евидентирао, како се конвој полицијски вратио из Рештана у Суву Реку. Баш сте употребили или је тако нама преведено, конвој. Када је то, који дан је то?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Употребио сам. То је било у суботу, када сам ја одлазио туда, конвој је дошао из правца Рештана за Суву Реку, у суботу навече.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да, да. Шта подразумевате под конвојем, шта је то?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Конвој за мене можда.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То што сте Ви видели, то?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Да, да. Оно што сам видео, конвој знамо да представља више возила, више возила, то називамо конвојем.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Дакле више возила полицијских из правца Рештана?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Да, да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То је вече када су се вратили, то је вече?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Да, да, вече је.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Остало ми је нејасно, остало ми је нејасно, ако сте се већ пребацили до Рештана са породицом и цео дан сте, ако сам добро схватио провели ту у једној кући која је још 1998.године спаљена, нисте имали шта ни да једете, зашто нисте отишли до Ваше куће, Ви сте из Рештана, него се опет враћате назад за Суву Реку?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Моја кућа је изгорела 1998.године. Једина кућа у том насељу, кућа ми је била поред школе, изгорела је 1998., али да не дужим или ако ме питате, командир Радојко зна, 1998., у постблоку смо се срели са Радованом у постблоку.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Шта је постблок, ја бих молио, евидентирао сам то, па ми је остало нејасно, шта је постблок?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Постблок је где је била смештена полиција, сваки пролазник је био преконтролисан и то ми називамо постблоком, дакле, контролна тачка.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да, да, контролни пункт неки, да.

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Онда срели смо се са Радованом ту и питао ме је да идем за Студенчане, јер нисам имао где да спавам, јер ми је била кућа изгорела. Питао ме је, шта, ја сам рекао, тако, шта да радим, рекао је, рат је рат. То је било 1998., са Радованом, срели смо се.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да, разумем, али ако сам ја добро схватио, Ви рекосте да сте негде око 20., из Рештана дошли у Суву Реку код ових људи на рештанском путу, па где сте живели у Рештанима, иако Вам је кућа била изгорела још претходне године?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Да, да, да. 1998., смо напустили Рештане и отишли у Сопини, остали смо два месеца. Затим смо се вратили у Рештане, у Рештане сам боравио у кућама мојих браћа када смо били заједно, ја сам се био издвојио од њих, била ми је кућа мало даље, дакле, био сам у куће мојих браћа.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И ту сте живели до 20.марта, отприлике?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: До 20.марта ту сам био.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па зашто се нисте тамо вратили то јутро када сте већ дошли до Рештана, то је оно што Вас питам, зашто се тамо нисте вратили?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Да, тог дана када смо дошли, наша је срећа била што нисмо тамо отишли. Опет кажем, то је наша срећа, тог дана, тај део који није био изгорео, тог дана је запаљен, запаљене су и те куће које су биле незапаљене раније, запаљене су тог дана, то је недеља 28.март, када су запаљене и те куће.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То разумем, али Ви нисте знали да ће оне бити запаљене, Ви сте кренули и ноћу сте се пребацивали до Рештана, дошли сте до Рештана изјутра и сада Вас питам, зашто нисте продужили до Ваше куће, односно до куће у којој сте боравили? Ви не знате да ће она бити у току дана запаљена, него се ипак враћате за Суву Реку опет?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Немогуће је да се иде тамо, када су раније били стационарани и за нас је било непознато место, ићи са породицом је немогуће, јер смо ми раније били када су, ја сам по задњи пут био у понедељак 22., тамо, они су били смештени у кући Бислим Морина, поред наше, тако да нисмо били сигурни да ли су ту још или су одлазили, нисмо били сигурни и хтели смо да наставимо за другде и срећа је што нисмо имали храну, стали смо ту, задржали, провели дан да не би били откривени и поново се вратили за Суву Реку, где смо имали хране, а дим се видео, како гори.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Рекосте да у Сувој Реци није било војске, па рекосте, била је далеко?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: На коју војску сте мислили, на ОВК?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Да, да, за ОВК.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Где су они били, где ако Ви знате наравно, кад кажете далеко су били?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Они су били на планини, од Суве Реке, Рештане-Сува Река има три километра, затим планине, отприлике, били су далеко пет, шест километара, тако да ту није било војске и да се плаше од њих.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви рекосте то јутро тамо да Вас је код радионице, да Вас је познавао један полицајац, да ли је тако?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па нешто и сагнуо главу, како рекосте, да ли сте Ви познавали њега, ко је то?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Да, ја сам раније, чини ми се, споменуо, био је Златко.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је то Златко?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Златко.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А неки други за кога рекосте «да је јео хлеба из руку моје жене», тако сам ја то себи евидентирао, неки други?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Тај је био ромске националности.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ромске националности. Или боље рећи, боље рећи, ево познали сте ову тројицу људи данас овде у судници, да ли је неко од њих био тај дан ту код те радионице и код те куће у којој сте Ви боравили? Репановић, Јовановић и Зоран, да ли је неко од њих био тај дан ту?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Њих нисам видео, не могу да кажем, оно што нисам видео, не могу да кажем да сам их видео.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче, изволите, питања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам питања.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Како сам ја разумео, али не знам да ли сам добро, 26., 26. марта је био у Сувој Реци у својој кући у насељу Широком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У кући Шаипа.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ево да питамо, где је био, у којој кући је био 26. у Сувој Реци?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Ја сам и раније рекао, 26. марта био сам у кући Шаип Гаши.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: У Сувој Реци?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: У Сувој Реци.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да, колико је та кућа удаљена од Тржног центра?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, питали смо га.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро. Овде, хајде сада превод, ради се о преводу, па због тога, можда је ово ствар преводиоца, што је рекао, када сте Ви питали, када сте Ви питали да ли је он чуо неке експлозије, а овако је преведено, ја сам то записао, ја нисам чуо, ја не, па то можда говори да је неко други чуо, па њему рекао да ли је, то питам или је то преводилац прави драмску. Је ли нешто можда чуо, он није чуо, а да ли је неко други чуо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко други.

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Можда су чули.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, не, а да ли њему су рекли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, рекао је, полако, немојте тако добацивати, молим вас.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јел њему неко рекао да је било нешто?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам рекао, нико, ништа?

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли познаје Роме Трајковиће?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: По презимену их не знам, али колико се сећам, мислите на Драгана, да ли је Трајковић, не знам, знам да је Милутинов син, ако је реч о њему. Друге не познајем, не познајем по имену, односно презимену Трајковић, не знам их.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Је ли чуо за Бобана Вуксановића?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Он је био лекар, сваки га зна, он је раније дошао по нашим кућама лечио нас је све до тог времена када су поремећени односи, а након тога нисмо имали контакта са њим.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А Јашара Беришу, да ли знате?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: И њега сам знао, радио је у, на бензинској пумпи, имао сам возило, често сам точио бензин, тако да и њега знам, познавао сам га.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Зна ли његову судбину, шта је било са њим?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Рекла-казала, нећу се у то упуштати што нисам сам видео и доживео, не могу ништа о томе рећи.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Зна ли Абдулаха Ељшанија?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: И са њим сам био заједно у школи, о његовој судбини само сам чуо да је нестао, не могу ништа да кажем.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, хвала.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Дозволите само да се наставим овде, познавали сте Абдулаха Ељшанија.

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је било више лица под тим именом и презименом у Сувој Реци? Да ли сте више Ељшани Абдулаха познавали или само једног?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Реч је о овога са којим сам ја био у школи са њим и његова је кућа поред Техничке школе «Љуараси», можда има неког другог, али друге ја нисам познавао, само сам са њим имао контакта.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Шта сте чули о његовој судбини?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Да је нестао, да је нестао

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да је нестао. Како је изгледао?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Па сада да кажем, висина, висина као моја висина, нешто је оштријег облика.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Колико је то?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Око 1,78-1,80 дужина, али оштријег је лица био од мене.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Плав, црн, дебео, мршав?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Био је мршав, бео, плав, значи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Плав, хвала.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је тај Анђелко, ако можете ближе да нам опишете?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Да, описиваћу га колико могу, и раније чини ми се да сам навео, то је син Поповића, ми смо га тако звали, раније сам рекао да је радио у «Балкан», био је дебео, ако не грешим, као Зоран, али Зоран је сада смршавао, плав као Зоран.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете да сте му познавали оца који је радио у полицији. Како се отац звао?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Да, Данило Поповић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико сам ја разумео, рекли сте да су ти људи само извршавали наређења, 25., 26., или нисам добро разумео?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Не знам шта да кажем и раније сам рекао и лично није се приметило, али по његовом гласу рекао је некеме, видите да неко није жив и толико.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ко је то рекао, видите да неко није жив?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Глас је био Анђелков, Анђелков глас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ко је рекао «дајте ми једном да ја покажем како се то ради»?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Да, то је био један Ром.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ром. Хоћете да га зауставите, молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наставите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта знате о том Рому, да ли знате, да ли је он негде пре тога радио, ко му је отац, где је живео?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Е па сад, до сада нисам споменуо та имена, држао сам у себи, а пошто сам дошао овде, све ћу открити, он је из Самодраже, син Бећира Шеху, његова тетка, сестра од оца била је удата за Хаци Краснићија, мој комшија, један зид нас је делио, имали смо зид само између наших кућа. Оног дана 25., када су нас узели, била су два брата обучена, Љуљим, Љуљи, звали су га Љуљи и Бесим. Љуљи када ме је видео, било му је нешто жао, а овом господину не и то је он тражио да узима једног од нас и да покаже како се тај посао обавља, изврши.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Бесим, је то?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Да, Љуљиму је било жао, а Бесим је тражио то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А презиме Бесим Шеку?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Бесим Шеху, Шеху презиме.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где сада живи?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Имам приговор, молим Вас. Сада овде спроводимо истрагу сведока - тужиоца, сведока - тужиоца који је предложио овог сведока на околности 26. Мени лично одговара изјава сведока, због 25., али ако ћемо сада да спроводи тужилац овде сазнања, а има адресу вероватно сведока коју није дао ни у оптужници, а што ћу касније да питам, ово стварно нема смисла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче, тачно је, Ви сте предложили овог сведока, дајте да видимо какве везе има са овим догађајем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чули сте какве везе има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричао је о 25., испричао је о 26. шта зна.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ево чули сте, ево дозволите ми да кажем, чули сте да је сам сведок рекао да је до данас чувао ту тајну у себи и сада је то отворио. Можда му је помогао и бранилац, када је добацио малопре, када је рекао да то тужиоца не интересује, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате тако, не морате тако, молим Вас, него да ли имате конкретно, нећемо тако да разговарамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па нећемо, ја управо молим да се тако не разговара, али констатовали сте шта је рекао бранилац, да ме то не интересује. Ето можда је то изазвало сведока да исприча оно што нас све интересује.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добили сте информације, па га позовите на разговор, тужиоче, а не овде да утврђујемо сада име, презиме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите. Наставите са питањима. Одговорићете када Вам ја будем дала дозволу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете, препознали сте овде тројицу окривљених. Да ли је неко од те тројице командовао овим људима који су Вам направили зло?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је, немојте одговарати, молим Вас, значи када Вам будем дала дозволу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли одговорили на то питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја нисам одобрила. Молим Вас, не можете тужиоче тако, ја сам рекла када буде добио дозволу, молим Вас, одговорио је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, моменат, једно је да ли су њих тројица били тамо, а друго је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор на ово питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је, да ли он има сазнања да је неко од овде поменутих, он је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Репановић је командант, ово је његов заменик.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли има сазнања да је неко од њих командовао овим људима који су му направили зло, а ако не зна, не зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче, Ви настављате, а ја сам рекла да се одбија одговор на ово питање. Идемо даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Питао Вас је суд, да ли су ова тројица учествовали, које сте препознали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја Вас питам, да ли имате нека сазнања да је неко од њих тројице на било који начин учествовао у злу које Вам је нането?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор на ово питање, немојте одговарати док Вам ја не будем дала дозволу. Не можете тако уопштено сигурно да постављате питања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ево ако хоћете, ето ја молим да то веће донесе одлуку.

Веће доноси

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ одговор на ово питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли некада након овога видели Репановића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор на ово питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не разумем судија зашто?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што никакве везе нема са овим што Ви питате, ни за догађаје од 25., ни за догађаје од 26. Дозволила сам да питамо све везано за 25., наравно треба испитати све околности, али овако уопштено, шта се догодило и да ли је видео након тога, стварно је небитно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Небитно је да види шефа полиције у чијем граду му је настрадала породица и сада Ви кажете да је то небитно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, поставите питање везано и за 25., пошто се спомиње столарска радионица и више пута су се постављала питања у том смислу, и за 25. и за 26.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је полиција предузела неке радње да се утврди шта се то десило у столарској радионици?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, да ли су предузели?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉБА: Оног дана ништа, ја сам рекао само да је рекао, види да ли је неко остао жив и ништа друго. Они су ишли наниже, ове су стрељали и ишли доле и нису предузели никакве мере. Нису настојали да ме однесу код лекара да ме лече када су ме већ стрељали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли то била полиција из Суве Реке или је то неко дошао са стране, ван Суве Реке?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉБА: Колико сам ја приметио, већина су били мештани из Суве Реке, колико сам ја приметио, то су били мештани, можда је био са њима још неки, један помешан, али не могу да кажем, да оптужим некога о чему не знам. Што није, не могу да кажем. За шта нисам сигуран, не могу да кажем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Међу тим мештанима Суве Реке, да ли је било и редовног састава полиције или су само били неки резервни састав полиције?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉБА: Било је и редовних, било је и резервиста, били су комбиновани.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је био командир станице редовног састава полиције?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉБА: У то време зна се да је био Радојко Репановић и његов заменик, молим Вас, то се зна.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала Вам, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

НАТАША КАНДИЋ: Сведок нам је поменуо овде да је, када је значи, милиција дошла испред Шаипове куће, да је, поменуо је тог Златка, онда помиње и Милета, директора болнице у Призрену, па да нам објасни, јел Милета он ту види или у ком контексту он њега помиње или само зато што га зна, какве везе имају Златко, Миле?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, објасните то мало.

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Ја сам и код истраге то навео, са Златком сам имао један или два контакта у Призрену у болници, имао сам хитан случај, а о његовом брату, његовог брата нисам познавао, ни данас га не знам, можда је овде, али нисам га познавао. То су речи Ћазима Гаши који је имао више контаката са њим и вероватно и Радојко га зна као црну пару и то су речи Ћазима Гаши пре егзекуције, довели су га ту уз тучу. А да ли имају какве везе међусобно, то не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Само да разјаснимо, јел Шаип каже да се ту налази тај Марков син Миле или? Да ли Вам је он то рекао или?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Ради се о његовом брату. Ја сам рекао да Милета знам, он је био директор болнице у Призрену, дакле, реч је о његовом брату кога ја нисам познавао и дан-данас га не знам, не познајем.

НАТАША КАНДИЋ: А јел то Златко?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Не, не, Златко је Вељин син, Златко је Вељин син, Златко је неко други.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је Златко полицајац или мобилисани?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Златко је на почетку радио у неком грађевинском предузећу, «19. новембар» се тада звало то предузеће, затим ја сам отишао вани, не знам да ли је био након тога редован полицајац или резервиста, не могу ништа да кажем, о томе не могу ништа да кажем.

НАТАША КАНДИЋ: Али Анђелка, када Ви први пут видите Анђелка?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Анђелка по први пут.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Противим се. Сведок је рекао да није видео лице, него је по гласу препознао, молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када, када?

НАТАША КАНДИЋ: Када чујете његов глас?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Ако ме питате да сам га видео, када сам седео са њим, то је 1998.године, а за овде, након егзекуције, он је рекао некоме да улази да види, да прегледа да неко није остао жив. Ту сам чуо његов глас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, тако је рекао.

НАТАША КАНДИЋ: Сада ми реците, на једном месту, овај, како Вама ти изгледају, испред те столарске радионице, да ли је то полиција или има неке паравојне формације, припадника или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није спомињао паравојне формације, искључиво је говорио о полицији, објаснио је које су то групе и униформе и све. Значи, није спомињао паравојне формације.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, сада ме занима, Ви кажете, да ли је Шаипов брат Незир, да ли је његова кућа поред куће Шаипове, тамо где Ви боравите? Да ли је полиција улазила у кућу?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Да, од Шаипове куће ишли су редом, ушли су у сваку кућу. Нису ушли само у једну кућу или не, али редом су ишли од куће до куће да контролишу. Није било куће, то су биле изгореле, одмах у том моменту, одмах, није да су прошли па се вратили, него одлазећи наниже, народ је бегао. Они су подметнули ватру и ишли наниже.

НАТАША КАНДИЋ: Где наниже, према Рештану?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Према Рештану, према Рештану, према Рештану.

НАТАША КАНДИЋ: Кажете да су улазили, људи су бежали из кућа и они су палили куће?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Шта је било са Незиром?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Незир са децом је остао у кући, његова кућа није изгорела, ни Шаипова кућа није изгорела.

НАТАША КАНДИЋ: А јел био у кући Мисин или није био?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Не, Мисин није био, Мисин није био у кући, он је одлазио туда, није био код куће, Мисин.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, само ми реците сад, колико је кућа Фазли Мамаја далеко од Шаипове?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Од Назира или Шаипове, они како су ишли путем, ако се иде путем, то је далеко, ако се иде зрачном линијом можда педесет метара, нема више.

НАТАША КАНДИЋ: А јел су Ћазим, Идриз и Хасан изведени из Фазлијеве куће или из неке друге?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Не, они су из Фазлијине куће, они су пријатељи били са Фазлијом. Код Фазлије су били смештени. Ту су их пробудили из сна, извели су их и раније сам рекао, нису им дали рока, Ћазиму ни ципеле да обује.

НАТАША КАНДИЋ: Сада нам кажите, 27., када Ви излазите, 27., значи увече, примећујете колону српских транспортера који долазе из правца Рештана и видите тело Ћамила Кућија, поред његове куће, где се налази,

колико је то далеко, да ли је то на рештанском путу, да ли је то његова кућа?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: На рештанском путу и ту где смо били, у том моменту нисам га видео, али када смо из Шаипове куће, из Шаипове куће, када смо се разместили и отишли код куће Шаип Гаши, Сајит Гаши, пардон, главна улазна врата су била затворена и ишли смо кроз друга врата и двориште Ђамила Кући, где је било празнине и могућност да улазимо у Сајитову кућу. Ђамил је био поред једног, једне ограде убијен, био је раније убијен, али још увек се ту тело налазило, леш.

НАТАША КАНДИЋ: Када кажете био је раније убијен, да ли то значи, како Вам се чинило када сте видели, да ли је тог дана или претходног дана или? Да ли сте могли да?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Констатовао сам то накнадно да када су побегли отуда, јер је био са мојим братом Шанијем и он је нешто заборавио, то је било, он је убијен 25., вратио се нешто да узме, он, дакле вратио се да нешто узме код куће и убијен је. Брат је отишао, спасио се, а он је остао убијен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате више питања?

НАТАША КАНДИЋ: А јел` не знате, само још ово. Да ли знате то тело од Шамија Кућија јел нађено?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Не могу да кажем да ли је нађено или не. Нисам, то је нешто ужасно да се сећам на то што се десило и што сам видео, то је велико психичко оптерећење и нисам се заинтересовао да питам и да нешто око тога учиним и урадим.

НАТАША КАНДИЋ: Добро. Да ли знате за тела Мамаја и његовог сина и Битићија?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Они су поново сахрањени, а Идриз није нађен. Он је мој мештанин из мог села. Учествовао сам поновном сахрањивању осталих, а он није нађен и нису још увек враћени.

НАТАША КАНДИЋ: Ја имам само још једно питање. Као што сте нам сада изнели за овог Анђелка, за овог Бисима, да ли има још некога да сте видели тог дана, да га знате именом, било да је?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питан је, питан је.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, немам више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Браниоци, изволите.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: (бранилац окр.Зорана Петковића) Одакле сведок познаје Зорана?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Драго ми је што постављате овакво питање, драго ми је, али лакше је да одговара он, како и на који начин се са њим познајемо од детињства, из школе, били смо заједно, у задње време био је радник «Теутатурс», радио је аутобусом, превозио је људе

за Љубљану, то свако зна и Зоран је више седео са Албанцима, више је седео са Албанцима, него са његовим сународницима, са Србима.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Добро, реците ми, мало пре сте правили неко поређење, уствари реците ми прво, видим да сте га одмах препознали. Да ли је било неких проблема да га препознате?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Видите, ја са њим проблема никада нисам имао, не само са њим.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Не, не, мислим данас кад сте указали на њега, сем што сте рекли да је смршао, да ли се још?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Да, по ономе што сам чуо, оно што се прича, како ми кажемо, тек тако у пролазу, кажу да је учествовао у неким догађајима, али ја присутан нисам био, нисам га видео, не могу ништа да кажем, нешто друго о њему. Не, нема проблема, само што је смршао, то што сам рекао, рекао.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Значи, одмах сте га препознали, то ме интересује.

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Да, да.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Мало пре сте сами, говорећи о Анђелку Поповићу правили паралелу са Зораном?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Да.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Па, објасните нам то мало прецизније.

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Да, Анђелко је исте висине као и Зоран, дебео као и Зоран, плав као Зоран.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: То је све?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Толико да кажем како га познајем и зашто сам рекао то.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Да ли сте виђали Зорана током марта месеца те 1999.године, пре почетка и за време самог почетка бомбардовања?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Ја га нисам лично видео, јер ми из села Рештане што смо били, нама је било забрањено да излазимо у град, у Суву Реку да одлазимо. Зна да је Ослободилачка војска УЧК била првобитно смештена код нас у село, тако да кога су, кога је затекла полиција да му је писало у личној карти Рештане, он је тешко настрадао, чак и ученици који су били у школи и њих су тукли, а да не кажем за одраслије.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Ја онда добро разумем да га у том времену нисте виђали уопште?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Не.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Да ли има још питања? Изволите.

АДВ.ПАЛИБРК ДРАГАН: Ја сам више пута у току овог поступка давао тај предлог и ја бих молио да судско веће, га уважи. Ево, то се и данас десило. Сведок који значи никакве везе са догађајем због кога смо сви ми овде и због ког ови људи више од две године седе у притвору, значи испитиван је близу четири сата. Значи мој предлог је само да имамо у виду да се ради о притворском предмету, да се у таквим предметима решава по хитном поступку, значи да овде не изводимо нове истраге, да не изводимо нове неке догађаје, јер тако ћемо ићи у недоглед. Тако нећемо завршити за наредних десет година и да се значи само саслушавају сведоци који имају нека сазнања о том догађају. Значи, ја сам више пута до сада то предлагам, нажалост, дешава се, није ово први сведок који је причао сатима, а човек уопште догађај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Схватила сам, господине Палибрк, поставите питање ако имате. Немате? Изволите.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Ја бих замолио суд да покаже сведоку слику сведока «А».

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Сада ће публика да види.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Они сви њега знају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да разјаснимо, сведок је јавно сведочио. Једино је његов лик био заштићен, јер су имали завесу.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Од публике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од публике, то да. Али можете, не морате фотографију, него прво одговорите само, да ли познајете, да погледате Ви фотографију, не морамо ми да гледамо на мониторима, ми знамо сви ко је сведок «А», него Ви погледајте фотографију и да ли га познајете, име и презиме, имаћете ту испред себе, немојте говорити значи, али Ви погледајте прво фотографију и да ли га познајете.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Немојте говорити име.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име немојте говорити. Да ли сте разумели? Зато што је заштићени сведок.

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Да. Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не познајете.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Немам више питања судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Да ли има још питања? Изволите.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ако сам добро разумео, Бајрам је био у недељу, 28.марта?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Да.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Значи субота, о којој сте питани овде, је био 27.март?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Да, да.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Реците ми ако нисам добро разумео, Ви сте дошли у Сувој Реку 23.марта или ме исправите који је то дан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или 20.?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Или 20., свеједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 20.марта.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: 20. марта, е моје питање је, пре тога, када сте били у Сувој Реци, пре 20.марта? Последњи пут када сте пре тог датума били у Сувој Реци?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Ја сам и раније чини ми се навео, 15., или 16.марта сам био по задњи пут и више не, само критичног дана, 20., када смо отишли са породицом и више нисам био у Сувој Реци.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Хвала. Сада бих Вас питао, како сте добили позив за овај претрес?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: За овај процес ја сам добио два позива, један преко поште, један преко суда, ако желите могу и да Вам покажем, нема проблема, могу да Вам покажем.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не, не, само Вас то питам. Да Вас питам да ли сте у вези ових догађаја о којима сте причали, давали изјаве неком другом, сем данас овде?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: За изношење имена, никоме нисам рекао, треба да постоји у скрипти, приликом друге изјаве и ту сам нагласио уколико долази до суда, рекао сам да ћу изнети имена. Колико је то регистровано, не знам, а отворено никоме нисам рекао, то сам држао у себи.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не разумем о чему причате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, колико пута, колико пута сте давали исказ пре, немојте рачунати данас што дајете исказ, него пре тога, да ли сте давали исказ и ако јесте, колико пута и код кога?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Ја сам рекао, два пута сам дао декларацију, изјаву, други пут сам рекао за имена која ћу открити, открићу то у суду, ако буде дошло до тога. Првог пута нисам рекао имена, нисам навео имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На која имена мислите, не разумем Вас?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Ово што сам рекао, Бесима и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, није уопште било то питање.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не, не, ја Вас питам, не разумем Вас уопште шта ми одговарате. Ја питам, на ове околности о којима сте данас причали, да ли сте давали неке изјаве и ако јесте, коме сте?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били пре овога саслушани од стране некога?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Осим иследника, нико, дао сам две изјаве, на суду никада нисам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате коме, је ли ове Хашким истражитељима?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Из Хага је био, колико се сећам, неки Зрилић, Зрилић, ако не грешим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас пита адвокат?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Ако не грешим, а овог другог, не сећам се ко је био, али знам да је био још један други, значи две сам изјаве дао, али имена не стоје у тим изјавама.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јесте ли Ви рекли њима да нећете да им дате имена тих људи о којима?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Да, да, да, да.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А што сте помињали, да ли сте помињали нека друга имена у тим изјавама или нисте ни једно име помињали?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Не сећам се да сам споменуо имена, да некеме приписујем нешто.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не, не, нисам мислио да приписујете нешто, него да ли сте помињали имена која су Вам позната, то Вас питам?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Не, не, не сећам се, не сећам се да сам споменуо имена.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Значи, у Вашим изјавама и у једној и у другој не помињете ни једно име?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Осим што сам рекао оно што ми је Тазим рекао за име Милета, што сам навео, за друго име не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, није то питање, молим Вас, немојте тако, одговорио Вам је, одговорио.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Значи ни једно име, конкретно да Вас питам, да ли сте помињали имена полицајаца истражитељу Хашког трибунала? Да ли сте помињали та имена која су?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Не, не, не, не сећам се.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ни једно име нисте, добро.

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Не сећам се, не сећам се, не сећам се, не могу да кажем, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Не сећам се.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не сећате се. Сада да Вас питам, да ли се боље сећате догађаја које сте описивали данас или када сте давали изјаву Хашком трибуналу? Значи 2001.године, колико ја видим 28.јануар 2001.?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Не разумем можда најбоље питање, али можда хоћете да кажете, данас лакше или тада. Данас се лакше осећам.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Не, ја Вас не питам како се осећате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, не, добро је одговорио, да ли мислите да се данас лакше сећа, не осећа.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Не лакше него боље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осећа или сећа?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Осећа се, рекао је.

ТУМАЧ ЗА АЛБАНСКИ ЈЕЗИК: Сећа, сећа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сећа, добро сам ја разумела.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Превод је био осећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, сећа, не бих реаговала одмах.

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Још једно да кажем. Видите, све што је свеже, лакше је, лакше је сећање и све је јасно. Колико одлази времена, то иде и у заборав.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Да ли има још питања? Изволите, оптужени Чукарић. Ево станите овде, оптужени Чукарић.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Господине Шаља, нисам понео оно са превођења, заборавио сам, господине Шаља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како ћете Ви да учествујете у поступку, тужиоче? Изволите.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Господине Шаља, ја сам пратио Ваше сведочење.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само моменат, ја се заиста захваљујем што Ви бринете о мени, али се истовремено мало чудим да мене сваки пут редовно онако пресечете на пола питања, која нису дугачка, која неће дуго трајати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче, то је сада већ друго питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А истовремено колеге које су ту изазвале никада не прекинете, иако су се они исто тако удаљили од датума и од теме, бар као и ја, ако не и више, па Вас ја молим да убудуће, кад већ водите о мени толико рачуна, да ето ме само пустите кад постављам питања, бар да неко време ме пустите на миру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Водим рачуна о поступку, а не о Вама.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па, ето ја Вас то молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Ја се извињавам, требао би и тужилац да слуша ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте се Ви обраћати тужиоцу, него постављајте питања сведоку.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Господине Шаља, ја сам Вашу изјаву врло пажљиво прочитао, пажљиво сам Вас и саслушао и драго ми је да сте овако нешто причали, јер сам ја пред овим судом и овим судским већем изнео једну чињеницу која је истина, за датум се не везујем, морамо бити прецизни око датума, госпођо председавајућа, јер оно што сам рекао ја стојим иза тога. Када је у питању та столарска радња, ја не могу тачан датум. Ви кажете то да је 25., и не оспоравам, али не оспоравам који датум. Хтео бих да се вежем на датум извештаја крим.полиције која је вршила увиђај у столарску радњу, па да би знао колико дана је разлика, јер ја сам Вам рекао да су то лешеве старији и заударали су, па бих хтео да неке чињенице, што се тиче сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је 30.март.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: То је 30. То је разлика господине пет дана, колико се ја не варам, пет, шест дана, тачно да су лешеве били стари и заударали. Слика која Вам је приказана овде, ја нисам оптужио да бих себе бранио тог сведока, него то је истина. Када се ишло на увиђај, са увиђајном екипом, ја сам лично обезбеђивао ту увиђајну екипу да не би дошло од стране ОВК да пуцају на увиђајну екипу. И ја сам био увек удаљен од те увиђајне екипе сто до стопедесет метара, да би пружао заштиту. Хтео бих да појасним и судском већу и Вама и све, ја сам возио, сведок који је Вама приказан, а нисте га препознали, драго ми је што га нисте препознали, јер није био у том моменту са Вама. Овде смо чули да је Наташа Кандић рекла да ће донети сведока који је преживео, па би се поставило питање, да ли је то тај сведок који је преживео, а овде није препознао сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде није госпођа Кандић довела, ово је по предлогу тужиоца.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да, да. Она је рекла, донећу сведока који је преживео, који није убијен, да га сведок «А» убио, то има у транскрипту и на снимку. Ево овако. Тај сведок који је Вама приказан, ја не могу тачно да тврдим да ли је то било 30., јер не знам за датум везано, он је ушао у ту столарску радњу, ја сам био у возилу и нормално, кретао се тим путем. Зауставио ме и рекао да има овде мртвих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви то сада образлажете или хоћете да поставите конкретно питање.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Образлажем, хоћу да ускладимо чињенице са њиме. Ја не оспоравам, а после ћу му поставити питање, поставићу ја њему питање. Само хоћу да доведем, да није онај сведок што је преживео, остао жив да га је сведок «А» убио, значи, то су пет, разлика пет дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И питања за овог сведока?

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Питање, да ли је неко у Вас пуцао у дворишту, а Ви да сте по имену и презимену се обратили том човеку познатом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У дворишту Шаипове куће?

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Не, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него где?

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Он је лепо рекао, столарска радња, па из столарске радње, ја се слажем са њим, са сведоком, да се изилази у двориште неке куће, ја то не знам чија је то кућа, ја сам лепо уписао, значи, мала вратанца, улази се, столарска радња десно, па се улази у двориште. Сведок је лепо причао да су врата била отворена и да ли у том дворишту има неки бунар? Колико се ја сећам. Желео бих да ми помогнеш.

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Добро, добро. Тако је, код бунара, када су ме гађали, била је Зумерова кућа који је купио ту кућу од Шаип Гаши и ја када сам настојао да прелазим зид, кућа је већ горела, гађали су ме снајпером дум, дум мецима и то овде да кажем, дум, дум мецима. Молим.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Није о снајперу реч, него из блиске, непосредне близине дошло је до убиства. Ја не знам Вас, први пут Вас видим, сачекајте, хоћу да Вам нешто појасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поставите му питање.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Ја сам сведока овде не оптужио, него то је истина, да су лешеви били мртви и хладни и укочени и смрдели су. Човек који се обратио сведоку «А» по имену, значи по имену, назвао сведока «А» по имену и презимену, значи они се знају и сведок је «А» пуцао пред мојим очима на тог човека. Тај сведок је заштићени сведок, жалосно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви нешто знате о томе?

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да ли знате то, само да ли знате тако нешто?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: То, мене ме нико није тражио, није ме питао, само када су нас егзекуцирали, нећу да оптужујем никога о нечему што није тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Вама ништа од томе што је причао овде оптужени Чукарић није познато?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Не, не знам ништа о томе, не знам ништа о томе, не сећам се тако нешто. У изјави нисам то навео, нисам дао, колико се сећам, ја то нисам изјавио.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Драго ми је то јер то је два различита догађаја се помињу. Хтео сам да појасним, док је сведок овде, да

искористим прилику да не буде, е, био је сведок, што ти ниси поставио питање, док ти је био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите наставите даље. Рекао је.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Значи, колико су лешева били у радионици?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: У радионици остало је шест лешева.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Слажем се и претпостављам да је толико било и ја претпостављам да сам толико видео када сам ушао заједно, после уласка сведока «А». Али је сведок «А» по уласку, ја сам први ушао у двориште, сведок «А» је ишао за мном. Зашто се то лице мени није обратило? Могу претпоставити зато што ме није ни знало ни препознало, али се сведоку «А» обратило по имену, јер су се знали и сведок је «А», овде тврдим, жалосно што је тај сведок заштићени сведок. Хоћу да укажем да тај сведок са разлогом овде лажно сведочи, јер врло добро зна да смо само ја и он.

ТУМАЧ ЗА АЛБАНСКИ ЈЕЗИК: Господине Чукарићу, да ли може мало спорије, да стигнемо превод, извините.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Значи да смо само ја и сведок били ту, хоћу да кажем да је жалосно што је он заштићени сведок и лажно сведочи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Чукарићу.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Због превода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви чујете, сведок уопште не зна ништа о томе што Ви причате. Он уопште не зна о томе. Питали сте га, он не зна о томе што Ви говорите.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Хтео сам једно образложење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас разумем, али он не зна, сведок није упознат са тиме што Ви говорите.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: И драго ми је што није, значи не ради се о овом човеку и није пуцао на овог човека. Ја сам образложио да је то човек млађи, својих четрдесет година, није овако црн, да је мало плавији и пунији, да је тај сведок убио, тако да се не понови неки други сведок, е, ја сам био, мене није убио. То сам хтео да расчистим са сведоком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте Ви, то је Ваше, али сведок о томе не зна ништа, према томе, постављајте даље питања.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Не зна ништа, нормално, јер је то разлика пет дана, 25. и 30. када смо ми ишли на увиђајну екипу, сведок тврди одговорно да је био, не знам где 30., тако да се то усклади датуми и да се са сведоком «А» расчисти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок и не познаје сведока «А».

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Драго ми је што не познаје то, и баш ми је драго господине што сте изнели чињеницу и описали радионицу, ко што сам је и ја описао. Ја не бежим од тога, стојим иза тога, видео сам пет,

шест лешева, не могу тачан датум, везаћу се за датум када је вршен увиђај и ја прихватам да су ту лешеви били и ја ћу ако треба и да потврдим, али да је тог дана још један живи човек који је остао ту, који, под којим околностима, не знам, он је тог дана убијен. Хвала, баш ми је драго да смо ово разјаснили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците. Само претходно сачекајте, изволите.

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Само један тренутак. Навео сам то да је спашен Шефкет Хајруш Гаши, био је озлеђен и он је одлазио из те куће, од те куће.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Тог дана?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: 25., 25., је напустио кућу и ту су остала шесторица. Ја сам први одлазио, па након тога и Шефкет. Унутра су остала шесторица повређених, двоје, а остао је Руждија и његов брат, да ли то прихватате?

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Слушај овако. Ја не знам ни Руждију ни никога по имену, верујте ми, не знам, саслушајте ме само овако. То је значи, ја ћу прихватити датум који је вршен увиђај, то је пет дана разлика. Ко је остао од њих, ја не могу потврдити, а можда је и од тих неко остао, али га је овај убио сведок «А», тог дана, значи хоћу бити искрен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господине Чукарићу, што Ви тврдите сведоку о томе ништа није познато, немојте инсистирати на томе.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Значи, могуће да је неко и од.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полако, не може да се преведе.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Значи, неко је могуће да је остао тог 30., жив, ту и обратио се сведоку «А», где га је овај, или докрајчио или можда убио. И лешеви где су били, ако знате у радионици и како су били, ако знате?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Да, да, Идриз је био први, код врата која се излази на балкону.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Немојте по имену.

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Први, први, код излаза на балкону, иза њега је био Тазим на углу. Тазим је био на углу, код улазних врата где сам и ја био, био је Фазлијин син, Фазлија Шаип Хасан, на улазна врата.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Добро, о томе постоји писана документација и увиђај полиције и о томе ће да се разјасни. значи, леш није био ниједан у дворишту, у дворишту?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: У двориште није било лешева, у двориште није било лешева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, Ви сте хтели да питате.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Само још једно, ја сам лепо рекао овде, зашто не желим да одговарам на питања Кандић, ја ћу ићи преко већа. Госпођо председавајућа, волео бих да знам да ли је то тај крунски сведок који није преживео, нека се изјасни госпођа Кандић, која је рекла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, о ком сведоку говорите?

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Када сам ја рекао да 30., ја сам лепо рекао пред овим судским већем, да је тог дана када смо вршили увиђај, ја не знам датум, ја не могу се везати за датум, немојте да ме схватите погрешно. Ја сам рекао, тог дана када је вршен увиђај, тог дана је убијен човек поред лешева хладних, који су заударали, а Наташа Кандић је рекла, ја ћу довести сведока који је преживео то. Човек тврди 25., значи тај човек, не ради се о овом човеку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте, молим Вас, да ли сте Ви чули шта сам ја Вама рекла? Ово нису сведоци које је предложио пуномоћник оштећених, него.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Моменат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, не разумете, него су сведоци по оптужници тужиочевој, разумете. Значи, нису то сведоци које је Наташа Кандић довела.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Разумем, потпуно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни предложила, ни довела, ни како год хоћете да кажете.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Она није предложила, али у транскрипту постоји, она је рекла, довешћу човека који је преживео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је нешто друго, то је нешто друго.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Само то сам хтео да разјасним и хтео бих да кажем да тај сведок «А» не прича истину, баш човек који говори, ја се слажем са човеком да је то било. Ја не могу да кажем да није то било, то он најбоље зна и увиђајна екипа ће то да докаже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли Ви хоћете да одговорите на питање госпође Кандић?

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Па, немам шта да одговорим, нека она каже да ли је то тај човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви хтели да поставите неко питање?

НАТАША КАНДИЋ: Ја само кажем да сам ја говорила о том 25., и да је тада преживео Мухарем Шаља. О томе сам ја говорила. Нисам говорила ни о каквом увиђају, нити да је, што је по мом немогуће је да је неко пет дана седео у тој гомили, столарска радионица је на рештанском путу, то је врло прометна улица. Оно што је мало остало нејасно, како Шефкет излази, куда он одлази, обзиром да Мухарем одлази, а Шефкет остаје

испред столарске радионице, али нема, нема никога ко остаје рањен, па је после пет дана убијен.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Ја се извињавам, постоји писани документ и снимак. Ја бих молио, председавајућу и судско веће да погледају, шта је тог дана Кандићка рекла, да ће донети човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја сам Вам објаснила.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Који је преживео, да га сведок «А» није убио, пазите, да га сведок «А» није убио. Значи, она стаје на страну, сведока «А» заштићује, ко да је она била ту поред њега, а не ја. Само бих хтео да питам, како изгледају лешеве и које године отприлике су били, ако знате?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Да, то ћу рећи, отприлике, најстарији је био Шаип, преко 65 година, Шаип, дакле преко 65 година.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Моменат, ја нисам разумео, ово ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Најстарији је Шаип. Старост лешеве, па како може он знати. Да ли мислите на старост лешева или колико су били стари у то време?

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Колико су они били стари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они, тако сам ја и разумела.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: И да опише какви су то, плав, црвен, крупан, отприлике године и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете?

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Е то.

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Да, учинићу то, урадићу то.

ТУМАЧ ЗА АЛБАНСКИ ЈЕЗИК: Да ли се чујем, чује ли се, тест, чује ли се?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел чујете?

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Прекида.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево узмите друге, ми чујемо.

ТУМАЧ ЗА АЛБАНСКИ ЈЕЗИК: Тест, један, један, тест, да ли се чује? Тест, тест, чује ли се, тест, тест, један, тест, један, два, један, два, тест, чује ли се? Тест један, један, тест, да ли се чује? ОК.

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Ви сте хтели старост убијених. Најстарији је био Шаип, око 65 година, након њега Фазлија, по старости долази, дакле то је Фазлија, након Фазлије био сам ја, по годинама, значи око, тада сам имао 49, Фазлија преко 50. Након мене долази Ћазим, он треба да је имао 44, 45 са Идризом, затим је Хасан Шефкетов око 40, нисам сигуран, нисам имао ону евиденцију из матичне књиге, него отприлике, најмлађи је био Енвер, Фазлијин син. Значи, он је био најмлађи, рецимо неких тридесетих година, да не кажем, тачно је, не знам, али отприлике 30, најмлађи је био Енвер.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Око четрдесет, био је један леш око 40, 45 година, тако сам Вас разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Шаља, хоћете само рећи, ми имамо овде у извештају да су идентификована три леша, Мемај Фазли, Мемај Енвер, Гаши Ћазим.

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Најстарији је био, је Фазли, Фазлија преко 50 година имао је, затим Ћазим, негде 45 година, отприлике, 44, 45, а Енвер је Фазлијин син, можда 30 година, нисам сигуран, не могу гарантовати за ову тројицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је са тим телима, да ли знате?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Они су их поново сахрањивали, они су поново сахрањени у Сувој Реци, пронађени су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где су пронађени?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Да Вас лажем, не знам, не знам где су нађени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми имамо извештај и идентификовани су ови. Е сада, стоји да је у истој улици испред куће број 48, да је пронађен леш мушког пола Гаши Незира, Гаши Незир.

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Он је Шаипов брат, он је убијен у недељу, колико сам чуо, јер имамо односе, ми смо пријатељи. Он је убијен у недељу, питао је полицајца, да ли да идем по трактор, да носим породицу и када се вратио, убили су га на путу. Он је други, не односи се уопште и нисам ту био присутан.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Када кажете недељу, који је то датум, на исти датум или други датум?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: 28.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: 28. Значи он није убијен у столарску радионицу.

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Не, не.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: А како знате да је он убијен 28., а нисте били ту?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Види, види, немој да се журите. Уколико је, он није жив, жива му је жена, деца и када је питао полицајца да иде да узме трактор код куће, када су их послали за Албанију 28., при повратку су га убили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате још питања?

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Немам више питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Оптужени Репановић, изволите?

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Господине Мухареме, добар дан. Мени је жао стварно што се то десило и што си доживео све то. Моје прво питање, колико се дуго ја и ти знамо и како се знамо?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Не знам да ли пише тамо у транскрипту, ја те познам од када си дошао у Сувој Реци си као обични полицајац, затим си био саобраћајни полицајац, од саобраћајног, у школи, шта ја знам, дошао си до команданта полиције, полицијске станице.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Добро, хвала. У твом излагању данас, колико сам те ја разумео, тог 25., из просторије школе средње видео си да је изашло више од 40 полицајаца.

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Да.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: И да су се одвојили у две групе.

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: У групе, одвојене групе.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Реци ми сада, та група што је дошла тамо где је направила тај масакр, да ли се то тада издвојила или како је дошла та група код те куће где си ти то доживео?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Драго ми је што постављаш и то питање, након дужег времена. Када смо изашли из школе, нећу да те одредим ни тебе или неке друге, када су изашли из школе, да кажем на српском, лакше ми је, али настојаћу на албанском ипак, расподелили сте се. Нећу да ти кажем директно теби, али распоредили сте се, један део поред пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ког пута?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: На рештанском путу, он зна тај регион у улици Круезиу, један део је дошао код Хајрушове и Шаипове куће, то су биле две групе на тој улици.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Да ли то значи да је та група дошла из школе и направила масакр?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Из школе сте изашли, били сте стационарани и изашли сте из школе.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Добро, хвала. И малопре си споменуо да је био присутан њихов командир ту и да су они контактирали. Ако сам ја био, ти би мене препознао сигурно. Је ли тако?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Чини ми се да сам и малопре рекао, поштовани суде, име ти нисам споменуо твоје, нисам навео, могао сам, познајем те, познајем те добро, твоје име нисам споменуо. Поменуо сам име Златка, Златке, Вељин син.

ТУМАЧ ЗА АЛБАНСКИ ЈЕЗИК: Нека се приближи микрофону, слабо га чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приближите се молим Вас микрофону.

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Сви знају боље од мене то.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Ја се извињавам. Спомињеш тог Златка, Вељиног сина. Случајем околности ја њега одлично познајем. Реци ми,

да ли је он био тог дана ту и извршио тај масакр, био у униформи полицијској или како си ти њега видео?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Видите, он је имао полицијску униформу и не овим оделима, униформом обичном, него друга штофна униформа, не СМБ, него штофна униформа и када сам се приближио, ти знаш где сам радио, да сам имао контакта. Он је сагнуо главу. Када је извршен масакр, када су нас убили, Златко није био ту, били су други, значи ови полицајци обучени у униформи. Ја сам и раније рекао да је господин рекао Златку да, узећемо једног и да им покажемо како се то ради. Твоје име није споменуто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Шаља, каква је то штофна униформа, плава, зелена, каква, маскирна?

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Боја, нека ми каже боју униформе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, то, зато питам.

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Боја, нешто отворенија од ове, нешто слично са овом, као на плаво нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то на плаву мислите, отворенија, затворенија?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Плаво-бела, белија, већ више, на бело.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је то униформа, да ли Ви знате, која је то униформа?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Обична, обична полицијска, обична.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полицијска униформа?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Полицијска униформа.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Колико ја сада покушавам да те схватим, да ли је значи Златко се питао тада, у то време, њега су питали шта да раде, да ли је тако? Ти полицајци?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Ја сам рекао да тај господин је рекао њему. Да цитирам још једном?

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Не, не, нема потребе, значи тај господин се обратио Златку, колико те ја разумем, да ли је тако?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Да, да.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Имам још једно питање, можда није битно, нећу више око овога. Мислим да је то јасно. Овај Љуљзим и овај Бесим, Роми што си их споменуо, јесу и то полицајци? Нисам те разумео добро, да ли су и то полицајци?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Они су били обучени у полицијској, не редовни, него сте их накнадно примили, попунили сте број, резервисти су били.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Значи они су резервисти у полицији?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Да.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Драго ми је да то чујем. Е само ми реци, одакле су они родом, да ли су из Суве Реке или из Рештана?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Ви нисте схватили. Ја сам рекао да су они рођени у Самодражи, из Самодража, ти то добро знаш, али желиш да питаш, то је твоје право. Они су из Самодраже, њихова тетка је била за Хаџију удата у Рештане, ти си познао и Хаџију и Бећу са виолином. Они су били Бећини синови.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Да ли то значи да су живели до рата у Рештану?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Живели су једно време у Рештане, Бећа је нешто урадио у Самодражи. Они су уочи рата тек, Бесим обукао униформу, за Љузима не знам, а Бесим је имао захтев да обуче униформу пре рата.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: А да ли можеш да се сетиш њиховог презимена и име оца, од Љузима и од Бесима?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Бећир.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Отац Бећир, а презиме?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Шеху, Шеху.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Шеху. Добро, захваљујем се немам више питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо, да ли има још питања? Петковић Зоран.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли могу само једно питање да питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: У вези овог Незира, јесам добро разумео да се Гаши презива?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гаши Незир.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли може да нам каже, отприлике, колико година има?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Он је био најстарији Хајрушов и Шаипов брат, Незир Хајрушај, преко 70 година је имао.

ТУМАЧ ЗА АЛБАНСКИ ЈЕЗИК: Нека се приближи микрофону, молим Вас, слабо га чујем.

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Преко 70 година је имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петковић Зоран? Изволите.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Добар дан, господине Шаља. Жао ми је стварно што се то све издешавало са Вама, не знам шта да кажем. Могу само да Вас питам једно питање, који период се ми већ дуго знамо и каквог ме знаш, пошто, да не бих ја причао, боље да Ви кажете, сваљујемо лопту један на другог, али ја знам и чуваћу вечно, знам шта би и учинио за вас и шта би.

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Драго ми је, окривљени да би сада урадио за нас, а ти када си имао прилику да урадиш за нас, ти си урадио супротно, а од када се знамо, знаш да се познајемо из школе, знаш да си више седео, дружио се са Албанцима, него са Србима, а где си се напунио, где си то против Албанаца добио да делујеш против Албанаца, то што сам чуо, јер нисам видео, нисам био присутан, нисам те видео, можда си био, али те нисам видео, то је нешто друго, али што чујем са стране, што си урадио, могао си да урадиш супротно, али ниси.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Баш то што си чуо са стране, то си чуо са других прича, значи није твоје мишљење, него са стране прича о мени?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Тако је.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Добро, интересује ме само, помињеш Златка Јефтића, Вељинов сина.

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Не знам презиме, не знам презиме.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Из Широка је, о истом човеку се ради.

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Да, да.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Ако ти није тешко да нам га опишеш како је изгледао, како је Златко изгледао? Ја знам, али хоћу да опишеш због председавајуће.

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Да, и судско веће може то да чује, а и ти, то је као провокативно питање.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Не, не, немој да ме схватиш провокативно.

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Али нека, ти знаш то, и ти и ја знамо. У реду, ја ћу одговорити. Златко је био преко метар и осамдесет висок, зуби су му били поломљени, један златни зуб је имао, био је сув, дугачак. Ништа друго не знам како да га описујем њега.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Хвала, само сам толико хтео. Пријатно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Изволите. Оптужени Репановић.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Ја се извињавам, још једно питање само. Та група која је направила масакр ту у тој кући где си ти био и то што си ти доживео од полицајаца, када је то урадила, после тога где је отишла, где је наставила правац кретања?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Наниже, рештанским путем, ти знаш добро, немам шта да ти кажем.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Захваљујем, нема више питања.

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Зашто ме провоцираш, зашто ме провоцираш. Ти знаш куда су они отишли, молим, немојте ме провоцирати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања нема више? Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Обзиром, хајде када уводимо сви сада сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само овај микрофон, молим Вас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Окривљени се бране да нису ништа знали о тим догађајима и да, чули сте ето, да су могли да помогну, помогли би, па Вас ја сада питам, а не желим да Вас повредим, нити икога да изазовем у овој судници. Зашто тада, тако рањени, нисте отишли у полицијску станицу да пријавите шта Вам се догодило, код Вашег пријатеља, командира станице кога знате од детињства?

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Није тако рекао, судија, приговарам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, зна, познају се и питање је сасвим на месту. Изволите, одговорите. Зашто то нисте пријавили?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Да, и то ћу испричати и господин је овде био, сада га називам господином, будући да смо на почетку имали добре односе, али у задње време су односи били заоштрени. Зна се да су покупили оружје. Са Радојком смо се и раније срели у Рештане. Рекао сам код постблока. Није био тај Радојко од раније, није био тај Радојко. Зашто, разлоге он зна најбоље, упутства која је имао, он најбоље зна, ја не могу да кажем нешто друго, али захваћени су били односи међу нама. Рекао сам и раније, кога су из Рештана срели у Сувој Реци да је ишао аутобусом за Призрен, сишли су га и зна се шта га је снашло.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Молим Вас да нам то, знам да Вам је тешко, али изговорите, шта га је снашло и зашто нисте отишли код командира станице да пријавите?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Приговарам, приговарам, молим Вас. Сведок је на питање одговорио како је одговорио и сада је, сада хоће да се изнуди одговор који очекује, који је потребан тужиоцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите, господине Ђурђићу.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овако, реците сада, пошто кажете да познајете Репановића, али да у то време то није био Радојко какав је био, како то мислите није какав је био, по чему Ви закључујете?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Видите, свако то зна и Ви знате, бити руководилац на једном месту, без нашег одобрења, нико не би могао да уради, наредба је била Радојкова, сложио се или не, он сноси одговорност, терет.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је то разлог због чега нисте отишли у полицијску станицу?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Он је, то је био разлог, он те убија и ти да идеш да се лечиш код милиције, то је срамотно питање које постављате, молим Вас, ја те убијам, па дођи да те лечим, како то може.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала, само сам то хтео да питам.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Имам питање, молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Сведок је сада рекао у односу на господина Репановића, у задње време су се односи погоршали, то је прво рекао. Нека нам каже, које је то задње време које је било?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Од 1998.године ми нисмо имали контакта, ево где је господин и нека каже.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Хоћу само да нам прецизира, од ког дела 1998.године, периода године?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: То је било од марта 1998., били су односи заострени, ми нисмо смели да излазимо вани, господин зна.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро, и другу ствар је рекао. Они су нам покупили оружје. Када су покупили оружје?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: 1998.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Које оружје су покупили?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Оно што је народ имао, што је код народа у сваком селу, ишли, тражили су оружје, трагали за оружјем.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па које оружје су покупили, јел познато сведоку?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Пушке, ловачке пушке су раније узели, али остале пушке или оружје које су имали.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли сте због тог оружја Ви погоршали односе?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Ту су заострени, имаш ловачку пушку, купио си својим знојем двадесет година и долази неко да ти га одузима, из ког разлога ти одузима, треба то разумети, Ви, рекох и ти, треба да разумете из ког разлога.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро, а да Вас питам 1998.године, када смо већ код 1998., да ли је било неких оружаних напада на полицију, борби у том пределу где сте ви били, Рештана и тих планина горе?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: 1998. није било ничега, ништа.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јули, август, септембар 1998.године?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Јула, јула, не знам, 22., или који датум је био јула, дали су наредбу, Радојко то најбоље зна, био је у полицијској станици, тражили су оружје из села Рештане. У Рештане није било оружја, тог дана или донети оружје или ће бити бомбардовани и ево где је Радојко, нека сам каже ако није тако, нека ми каже пред очима да није тако, а ако је тако, нека призна своју грешку, грешка је и немамо шта говорити.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ја само питам јул, август, септембар 1998.године, на подручју Суве Реке, не у граду, него по селима Суве Реке, да ли је било сукоба и борби и да ли је полиција учествовала?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О којој години Ви сада говорите?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: 1998.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1998.години?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Да, да, да.

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Господине, чини ми се да сам одговорио, чини ми се да сам одговорио за село Рештане шта се десило и када су нападали село Рештане.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Не само Рештане, ја Вас питам, Ви знате и за, сва села у општини Сува Река?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: За остале тамо нисам имао везе.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Будаково и остала.

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Нисмо могли изаћи и отићи у Будаково. Господин зна најбоље.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: А јел сте чули, ја Вас не питам, ја знам да нисте били сигурно у свим селима у општини, него, да ли сте чули?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Како, господине, како би чуо нешто када не излазиш уопште у Сувој Реци, да би нешто сазнао. Ми тамо телефоне нисмо имали као данас, па да сазнаш где је било бомбардовање а где не.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Како сте онда сазнали за 28., у Сувој Реци шта је било, 28.март 1999?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Да, 1999., био сам ту присутан, био сам присутан и дошао сам навече. Рекао сам да сам дошао навече, 28.марта из Рештана се вратио у Сувој Реци, а колико сте Ви схватили, то је Ваша ствар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате још питања?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Не хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Питања више нема? Да ли имате још? У вези 1998.године да кажете? Немојте причати о 1998., ево дозволили смо адвокату, мислим сад не морамо наставити о 1998., стварно. Добро.

Питања више нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви господине Шаља имате још нешто да изјавите, нешто што Вас нисмо питали, да сматрате да је важно?

СВЕДОК МУХАРЕМ ШАЉА: Видите, питања ми нисте поставили, али ја ћу ово питање поставити окривљенима. Нека кажу где су ове људе однели, где су их сакрили и ови чланови породице и деца чекају. Ми знамо да су мртви и све, али барем да знамо где ће почивати њихове кости. Само то, друго не знам шта бих да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Шаља, они се бране тако што они не знају ништа о тим догађајима, тако да је сувишно постављати такво питање. Сувишно је постављати питање, сад оптуженима. Хвала Вам лепо можете ићи.

Господине Чукарићу, јел имате још питања?

Добро, можете ићи.

Констатује се да је део записника о препознавању који је потписан од стране оштећене Шурета Берише дана 04.12.2007.године, уручен Заменику тужиоца за ратне злочине, оптуженима и браниоцима оптужених. А како су пуномоћници оштећених напустили судницу, доставити им поштом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите?

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Ја бих овом судском већу доставио моје ово што сам везано овог сведока питао, с намером да расчистимо око датума који је он причао и који ја причам, и о сведоку «А», и да се зна да сведок «А» и ја смо били после након 25., и одговорно тврдим да овде жалосно што је сведок «А» заштићен сведок и хтео би да укажем на који разлог сведок «А» мене монструозно описује овде, пред овим судом и судским већем, ја бих то желео да и тужиоцу помогнем каквог сведока имају, ради истине, и да би се знало, а како видим тече овај сад процес, тек сад сам свестан зашто сведок «А» лаже и претпостављам ским ме и заменио. А то ће крајности судско веће доћи до закључка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Чукарићу, више пута сте нам то рекли.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Јер ме као човека боли што је сведок «А» изнео неистину и лажи о мени а сад нам неки сведоци долазе и не знам како да опишем више, ја до пре пар дана ја сам био у заблуди ал тек сад неке ствари схватам. Зашто је сведок «А» из ког разлога, да ли из финансијских, да ли што се уплашио што сам ја то видео њега, па мене описује а не описује праве починиоце, то би желео да укажем и да помогнем са тужиоцем да расчистимо. Па не могу о томе да причам господине тужиоце, јер у томе нисам био присутан, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Чукарићу, нећемо се понављати, више пута нам говорите о томе.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Јел знате зашто, зато што сам добио писану неку поруку, па због тога и то сам хтео да укажем и ја, причам оно што сам видео и где сам био присутан, ја не могу причати оно што нисам видео господине тужиоце. Ја само желим истину и да помогнем.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим Вас председнице, морамо да расчистимо, сад је оптужени рекао да је добио неку писану поруку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Биће Вам прочитана та порука, ако нисте извршили увид у списе биће Вам прочитана.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јесам, ал ту поруку нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Биће Вам то прочитано, немојте нас терати сада да, имамо и сутра.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па не терам Вас, него мора да нам каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно, извршите и увид, зашто ја морам да Вам кажем, можете да извршите и увид у списе, јел тако, али ја хоћу да вам кажем.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Извршио сам, прошлог четвртка сам извршио увид.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Очигледно да је то било одавно. Изволите господине Репановићу?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Зашто не би ушло у транскрипт то што хоће да нам каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ушло је, рекао је.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђурђићу седите. Изволите.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим Вас, приговарам, оптужени има право да каже ко му је дао поруку и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Није казао ко му је дао и ми не знамо, не знамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите седите.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не знамо ко му је дао поруку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Ја се стварно извињавам што узимам времена. Споменуо је сведок Златка, син од Веље, нисам хтео пред њим да кажем презиме, јер тог човека познајем добро, презива се Јевтић, то хоћу сада да кажем па ако хоће неко тиме да се бави да проверава тог човека. Мислим да је у Крушевцу, не знам адресу. Знама да је у Крушевцу али не знам адресу. Ако се сетим јавићу Вам, много је битно и на крају крајева ја ћу тог човека да предложим за сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ја ћу вам прочитати, мада сте ви сви могли да извршите и увид у списе и да погледате.

Заменик тужиоца за ратне злочине је упутио допис овоме суду, у време када сам био присутан на главном претресу у Вашем предмету Сува Река, у паузи суђења испред суднице у пролазу поред мене, окривљени Чукарић Слађан је изјавио да жели да обави самном поверљив разговор, у смислу одредаба члана 504 ЗКП. То је изјавио и

када је једном приликом довођен у суд да разгледа списе, посебно ми је напоменуо да због других окривљених у овом предмету из разлога сопствене безбедности не жели да ми се званично и писмено обрати. Како је у питању особа против које Ви водите поступак, молим Вас да ми одобрите посету и разговор са именованим у просторијама надлежног затвора у дане 29. и 30. новембар 2007. године.

О томе је говорио оптужени Чукарић.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ја бих Вас питао шта је веће одлучило поводом тог захтева тужиоца? Пошто је то писмо упућено Вама а не Чукарићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Председник већа, судија је упутила допис, поднесак оптуженом Чукарићу:

Прослеђујемо Вам поднесак Заменика тужиоца за ратне злочине од 27.11.2007. године, те је потребно да се изјасните на садржину поднеска а све у смислу члана 150 став 1 ЗКП, којим је предвиђено да по одобрењу председника већа, под његовим надзором или надзором лица које он одреди у границама кућног реда, притвореника могу посећивати блиски сродници, а по његовом захтеву лекар и друга лица.

И господин Чукарић се изјаснио поводом тога. Према томе.

Молим вас списи су ту, изволите извршите увид у списе.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па имам сад друга питања молим Вас, па ово ја мислим у историји да веће у току претреса главног по 504 Ј, уопште разматра могућност разговора тужиоца са окривљеним, то је незапамћено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: То је незапамћено да тужилац може у току главног претреса да иде да разговара са оптуженим мимо поступка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђурђићу, да ли сте Ви чули шта сам ја прочитала сад у овом моменту.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ма ја сам чуо шта сте прочитали, шта сте Ви проследили да се изјасни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно да се изјасни да ли он хоће да.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Оптужени у вези, по 504.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, сигурно, и оптужени Чукарић се изјаснио и молим Вас нећемо о томе више да дискутујемо.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Морамо да дискутујемо јер сте Ви послали да се изјасни да га пустите да по 504Ј, сада да разговара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно, јел само по одобрењу председника већа се пушта.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: По 504Ј у фази претреса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ово је страшно, ово је страшно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте говорити о томе. Није ништа страшно.
Молим Вас.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ово је страшно, ово никада нико у историји
није доживео.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Прекида се главни претрес и наставља:

06.12.20007.године у 09,30 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА